

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз

Пам'ятаймо
про
Україну!

Рік 121, ЧИСЛО 30, П'ЯТНИЦЯ, 25 ЛИПНЯ 2014 РОКУ

1893

Vol. 121, No. 30, FRIDAY, JULY 25, 2014

\$2.00

Українці Австралії засудили Росію

Учасники демонстрації в Сідней. (Фото: Марічка Галабурда-Чигрин)

Марічка Галабурда-Чигрин

СІДНЕЙ, Австралія. – 19 липня в центрі міста, біля ратуші, відбулася демонстрація української спільноти за участі делегації поляків і литовців – в пам'ять жертв авіокатастрофи, тіла яких лежать на землі України. Присутні вшанували їх молитвою „Отче наш“.

Віче провадив Василь Сенько, співголова Комітету „Евро-Майдан” в Сідней, організатор акції. Він запросив до слова референта зовнішніх зв'язків Союзу українських організацій Австралії Петра Шмігеля, який засудив вчинки проросійських бойовиків-терористів в Україні й висловив вимогу спільноти до австралійського уряду не допустити росіян на конференцію країн Великої двадцятки, яка відбудеться в Брізбені.

Промовляли Марта Менцінська, студентка Києво-Могилянської академії Оля Качанова. Австралійські журналісти фотографували людей, які тримали плякати з написами осуду Володимира Путіна, зокрема Галина Алошкіна та її дочка Наталка.

Потім усі пішли з прапорами до головної катедри Католицької Церкви Св. Марії, де стоїть пам'ятник сестрі Марі Мек-Кілоп, проголошеній святою. Одна з сестер її чину загнула у збитому літаку. В. Сенько і близнята Софійка і Стефка Мандзії очолили похід. Усі співали „Ой, у лузі червона калина“. Вінок живих квітів поставили до постаменту пам'ятника в пам'ять усіх загиблих в катастрофі.

У цей час українці Мельбурну на чолі з Стефаном Романовим теж провели подібну акцію. Телевізійні станції показали акції в обох містах.

Над Донбасом терористи збили „Боїнг-777“

17 липня під містом Торез Донецької області впав, уражений бойовою ракетою, пасажирський літак „Боїнг-777“, що належав компанії „Малайзійські авіалінії“. Літак летів з Амстердаму до Куала-Лумпуру, на висоті 10 тис. метрів, в певному міжнародному коридорі, і за 50 кілометрів до входження в повітряний простір Росії несподівано почав знижуватися, а невдовзі його виявили розбитим на українській території. На борту знаходилося 283 пасажирів і 15 членів екіпажу.

За інформацією віце-президента „Малайзійських авіаліній“ Гейбі Гортера, в цьому „Боїнг-777“ летіли 154 громадяни Нідерландів, 27 австралійців, 23 малайзійці, 11 індонезійців, шість британців, по чотири громадяни Німеччини та Бельгії, три філіппінці, один канадець, та один пасажир з подвійним громадянством США і Голяндії.

Факт аварії лайнера підтвердив офіційний представник штабу Антитерористичної операції (АТО) проти сепаратистів на сході України Владислав Селєзньов. Українська сторона заявила, що в районі операції проти сепаратистів зброї, здатної збити літак на великій висоті, не застосовувалося. Тим часом сепаратисти збили 14 липня в Луганській області транспортний Ан-26, який летів на висоті 6,000 метрів.

Радник міністра внутрішніх справ України Антон Геращенко повідомив на своїй сторінці у „Facebook“, що пасажирський літак над містом Торез був збитий сепаратистами з російського зенітно-ракетного комплексу „Бук“. Українська сторона говорить, що вранці 17 липня очевидно було зафіксовано переміщення такого комплексу „Бук“ з боку Тореза в селище Сніжне.

„Сьогодні вранці ми отримали достовірну інформацію про те, що через міста Торез, Сніжне проїхав комплекс „Бук“ – установка на гусеничному ході з чотирма ракетами, що дозволяють збивати цілі на висоті до 15 кілометрів. У нас є відео- та фотодокази цього факту. Пис-

(Закінчення на стор. 13)

США офіційно звинуватили Росію

КИЇВ. – Державний департамент США оприлюднив документ, у якому міститься офіційне звинувачення на адресу Росії, котра далі підтримує сепаратистів в Донецькій та Луганській областях.

„Росія заявляє, що прагне миру, але її дії не відповідають цій риториці. Ми не маємо доказів того, що Російська Федерація перестала підтримувати сепаратистів. Насправді, за нашими оцінками, вона продовжує доставляти їм важке озброєння, іншу військову техніку та фінанси, а також, як і раніше, дозволяє бойовикам вільно в'їжджати в Україну“, – наголошується в документі, оприлюдненому 14 липня.

Держдепартамент США підкреслює: Москва заперечує все це так само, як заперечувала

колись введення військ у Крим. „Росія відмовилася закликати сепаратистів скласти зброю та продовжує зосереджувати свої війська вздовж кордону з Україною. Багато самопроголошених „лідерів“ сепаратистів є вихідцями з Російської Федерації та мають зв'язки з російським урядом. Це все малює виразну картину продовження політики Росії щодо дестабілізації ситуації в Східній Україні“, – говориться далі у заяві.

Сполучені Штати мають за мету „підтримувати демократичну Україну – стабільну, єдину, захищену в політичному та економічному плані та в змозі визначати власне майбутнє“. Тому Вашингтон виступає за постійний діалог між керівниками Міністерств закордонних справ України, Німеччини, Франції й Росії щодо робо-

ти на напрямі остаточного припинення вогню всіма сторонами, що послужило б встановленню стійкого миру.

„Проте, слід підкреслити, наша кінцева мета полягає не просто в тимчасовому припиненні насильства. Ми хочемо, щоб Росія зупинила дестабілізацію України та окупацію Криму – частину території України, що дозволить народу України об'єднатися та зробити власне рішення про майбутнє своєї країни шляхом демократичного політичного процесу“, – йдеться в заяві Держдепартаменту.

У документі також подано хронологію зусиль українського уряду щодо встановлення порядку та відновлення інфраструктури у звільнених від сепаратистів регіонах, а також задокументовані факти причетності Росії до дестабілізації ситуації на сході України.

(Еспресо ТВ)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Допомога США розпочалася

КИЇВ. – У червні уряд України повідомив, що готовий прийняти допомогу від уряду США у зв'язку з конфліктом, що розгорівся за зовнішнього підбурювання у Донбасі. З метою якнайшвидше відгукнутися на потреби переміщених осіб Посол США Джефрі Паєт 16 липня розпорядився видати допомогу вартістю 50 тис. дол. на покриття найнагальніших потреб мешканців Донбасу. Посольство США спрямувало допомогу найбільш уразливим групам населення Донецької області. На даний час мешканцям Слов'янська й Краматорська доставлено 53 тони питної води. США також надали інструменти, постільну білизну, кухонне начиння та інші товари людям у скруті, зокрема літнім людям, інвалідам, сиротинцям та тим, хто не має можливості чи ресурсів евакуюватися з зони конфлікту. Ця термінова допомога додається до приблизно 200 млн. дол. економічної, протикорупційної та іншої допомоги, яку США надають Україні цього року. *(Посольство США в Україні)*

■ Зброю перевозять морем

КИЇВ. – 20 липня Андрій Клименко – головний редактор порталу „BSNews“, ініціатор створення проекту „Чорний список“, куди заносять порушників морського і повітряного простору окупованого Криму, повідомив, що після анексії Криму виникли великі проблеми з охороною морського кордону, чим користуються проросійські бойовики для переправлення зброї з Керчі до Маріуполя. „Морський кордон у Чорному морі охороняють прикордонники і радіотехнічні засоби контролю, а в Озівському морі взагалі нічого не розмежовано“, – зазначив експерт. *(Радіо „Свобода“)*

■ Тероризують мирне населення

ЛУГАНСЬК. – Проросійські бойовики на Донбасі змушують цивільне населення вступати в їхні банди і облаштовують в квартирах мирних жителів бойові позиції. Про це заявив 20 липня речник інформаційного центру Ради національної безпеки і оборони Андрій Лисенко. Озброєні групи бойовиків по п'ять-сім осіб, використовуючи списки жителів області для реферendumу, вриваються у приватні помешкання і змушують громадян вступати в їхні банди. А в Сєверодонецьку терористи змушують мешканців звільняти квартири для облаштування там вогневих позицій. Терористи продовжують мінувати цивільні об'єкти, зокрема у Горлівці фугасними зарядами заміняли автомобільний міст над залізничною колією та мости біля шахти. *(Радіо „Свобода“)*

■ СКУ закликав до санкцій

ТОРОНТО. – Світовий Конгрес Українців (СКУ) 16 липня закликав провідників Європейського союзу негайно ввести санкції в цільових галузях проти Росії у зв'язку з продовженням зухвалої російської агресії у східній Україні. Незважаючи на намагання Президента України Петра Порошенка забезпечити припинення вогню та провести переговори з мирного врегулювання кризи, його зусилля не були почуті. Росія не змінила курс, а міжнародна спільнота вагається з введенням третього рівня санкцій проти Росії. СКУ закликав провідників застосувати санкції в цільових галузях, поки вони ще можуть бути ефективними. *(СКУ)*

■ Форум видавців – без Росії

ЛьВІВ. – Форум видавців цього року не запрошуватиме російських видавців на ярмарок. Таке рішення організатори ухвалили 23 липня спільно з „Економічним бойкотним рухом“ – спільнотою, яка виступає проти російських товарів. Також організатори форуму, спираючись на рішення львівської влади, маркуватимуть на ярмарку книжки російських видавців. Наліпки для маркування забезпечить форум. Думки видавців і письменників з приводу доречності та ефективності таких заходів розійшлися. Тепер українці витрачають на російські книжки понад 200 млн. євро на рік, а на українські – лише чверть цієї суми. *(Bi-Bi-Ci)*

АКТУАЛЬНА ТЕМА

Вічне поглинення України

Денис Казанський

Від найпершого дня свого незалежного існування, переставши бути частиною СРСР, Україна зіткнулася з величезною проблемою: виявилася сусідом Росії...

Тоді насправді ніхто не думав про це. Націоналісти перебували в ефорії від очікуваної незалежності, прибічники СРСР мріяли про швидке відновлення імперії, але більшості населення взагалі було не до цього. Люди намагалися просто вижити в буремні часи, не зважаючи на прапори та герби.

Минав час, стало зрозуміло, що справжньої незалежності Україна не здобула. У 1990-ті роки, коли стрімкий ривок від Росії в бік Європи ще міг відбутися без суттєвих перешкод, Україна свідомо гальмувала й тулилася ближче до колишньої метрополії. Радянський парламент, радянський президент, радянська ментальність тримали Київ на прив'язі до Москви надійніше, ніж Володимир Путін. Поки країни Балтії робили свій „дранг нах Вестен“, Україна транслувала на державних телеканалах програми російського телеканалу й підписувала з Кремлем „Великий договір“, фактично залишаючись сателітом Росії. Співдружність незалежних держав 1990-их років радше нагадувала конфедерацію, ніж спілку незалежних держав. Бюджети були в кожного свої, але зовнішня політика майже спільна.

У 2000-их роках владу в Росії сконцентрував у своїх руках В. Путін, і з'ясувалося, що втрачений час зробити шлях до справжньої незалежності дуже тернистим. Бо відірватися від Росії В. Путіна буде набагато складніше, ніж від Росії Бориса Єльцина, більш зосередженої на власних проблемах. Потужне російське лобі сковувало Україну навіть у ті роки, коли влада вдавалася до спроб вийти з-під „братнього“ крила. Промосковські партії надійно виконували завдання „не пущать“ Україну до ЄС, уміло саботували всі євроінтеграційні процеси. А коли нарешті в українського суспільства урвався терпець, стало очевидно, що втрачені роки доведеться оплатити дуже дорого. Бо ж остаточно незалежність українці вирішили проголосити в час, коли російський диктатор В. Путін набув максимальної могутності.

Та річ не лише в кремлівському господарстві. Тільки-но Україна чітко визначилася зі своїм зовнішньополітичним курсом і дала зрозуміти, що другою Білоруссю – ручною, напівнезалежною державою – бути не збирається, дедалі більше російських політиків різних поглядів і переконань стали висловлюватися про „братню“ країну в негативному сенсі. Близька, бідна, сонна Україна, що вічно плентається слідом за могутньою Москвою і міцно сидить в орбіті її впливу, була дуже зручна Кремлеві. Але щойно в середині 2000-их років у нас гучно залунали голоси прихильників європейського вектора, в Росії почало наростати невдоволення. Визнати за сусідами право на незалежний розвиток і самовизначення в питаннях зовнішньої політики погодилися одиниці. А якщо казати прямо, то абсолютна маргінальна меншість. Переважно в Росії популярності набула інша версія: у Києві захопили владу радикальні націоналісти, які продалися Заходові й тероризують 80 відс. „нормальних“, дружніх до неї громадян.

Ця версія з радикалами виявилася зручною для всіх. У Росії вона влаштовує і комуністів, і лібералів, і імперців. І звичайно ж, виправдовує будь-які дії щодо нас. Робити що завгодно, аби тільки втримати Україну в полі свого впливу, – ось головне сучасне завдання Росії, на виконання якого держава В. Путіна не шкодує ні сил, ні грошей.

Важливість України для імперіялістичного проекту складно переоцінити. На карті світу вона бачиться зовсім крихітною на тлі велетенської сусідки. Здається, що найбільша країна на Землі цілком може обійтися без цього клаптика суші, та насправді в ньому таїться титанічна сила, без якої Москва ніколи не досягне бажаного.

У відносно невеликій Україні живе майже третина населення неозорої Росії. Без Криму – 43 млн осіб, тоді як у Росії – 145 млн. Російські

історики переконані, що саме Україна (Київ) є колискою їхньої нації, місцем, де вона зародилася і розвивалася. Для величезної вимираючої країни з поганим генофондом і потужним впливом мігрантів це життєво необхідні демографічні ресурси. Їх російські політики, журналісти й політологи часто вважають своїми. І не безпідставно, адже безліч сучасних політиків, письменників, учених та спортсменів Росії походять з України.

У Росії живуть мільйони переселенців з українськими прізвищами, які давно вже ментально стали представниками тамтешньої титульної нації. Будь-хто з нас легко пригадає десяток-другий відомих росіян українського походження. Досить зазначити, що рід свій з України ведуть Жириновський, Явлінський, Навальний, Матвієнко та інші знакові фігури в сучасній російській політиці, без яких вона сьогодні мала б зовсім інший вигляд. Українці частіше за інші національні меншини в колишній імперії потрапляли в еліту.

Україна – найважливіша для Росії територія, звідки та століттями черпала свої життєві ресурси. Вихідці звідси, на відміну від прибалтів або кавказців, завжди асимілювалися досить легко, та й сама Україна за роки російського панування була суттєво зросійщена, ментально й духовно зблизилася з Москвою. На Україну завжди можна було розраховувати як на зручний буфер, невичерпне джерело „білих гастарбайтерів“. Демографічні проблеми самої Росії, повальний алкоголізм, що давно набув розмаху епідемії, вимирання росіян на величезних просторах робили Україну незамінною резервною територією, звідки можна було поповнювати запаси дешевої робочої сили в мегаполісах. І що важливо, вельми якісної, котра зазвичай має освіту та кваліфікацію. Більш підходящої, ніж селяни з аулів та кишлаків, які часто не вмюють писати й висловлюватися російською мовою.

Не менший інтерес для Москви становить і українська економіка. У кремлівській пропаганді вона зазвичай постає агонізуючою та напівмертвою, позбавленою будь-яких перспектив без газу з Росії, та насправді є ефективнішою за російську. Остання переважно сировинна, компрадурська, тоді як українська – більш наукомістка, виробнича. Росія потребує українських ракет „Південмашу“, двигунів „Мотор Січі“, наших вагонів, тепловозів, продукції важкого машинобудування. Велика частина цього наукомісткого виробництва сьогодні зосереджена в промислових центрах українського південного сходу: в Харкові, Запоріжжі, Дніпропетровську. Тому, власне, Росія і зазіхає передусім на ці території.

Україна, непорівнянна з Росією за площею, завжди мала цілком порівнянний економічний потенціал. Особливо яскраво це можна було спостерігати на прикладі аграрного сектору. Площа України – близько півмільйона квадратних кілометрів. Росії – 17 млн., тобто у 34 рази більше. При цьому врожай зернових у нашій країні коливається на рівні 60-65 млн. тонн, тоді як у Росії він становить лише близько 100 млн. Картоплі – відповідно 22-25 млн. тонн проти 28-30 млн. тонн. За виробництвом меду ми взагалі входимо до трійки світових провідників, залишаючи Росію далеко позаду. Українське село набагато жвавіше і продуктивніше за деградує російське, земля багатша, клімат сприятливіший для життя.

Депутат Державної Думи Росії Михайло Саблін у квітні 2013 року заявив, що „Україна – найкраща частина Росії“, і тим самим чітко сформулював ставлення до „українського питання“ основної маси росіян. Для них Україна – це затишніша, тепліша та благодатніша Росія, яка вмє жити і працювати, не паразитуючи на запасах газу й нафти. Вікно до Європи, найважливіший транспортний шлях, яким іде їхнє блакитне паливо. Земля, необхідна Росії, щоб обґрунтувати сам факт свого існування.

Без Києва недобре почувається Російська Православна Церква, бо він, вийшовши з-під влади Росії, захотів мати свій патріярхат, невід-

(Закінчення на стор. 17)

Поховали генерала Ігоря Момота

Церемонія прощання з генералом Ігорем Момотом у Навчальному центрі підготовки молодших спеціалістів прикордонної служби „Оршанець“. (Фото: Олександр Костирко)

Олександр Костирко

ЧЕРКАСИ. – У Навчальному центрі вишколу молодших спеціалістів Державної прикордонної служби України „Оршанець“ 14 липня відбулося прощання з 48-річним генерал-майором, заступником начальника Східного регіонального управління Державної прикордонної служби України Ігорем Момотом, який загинув 11 липня в Луганській області під час обстрілу з установки „Град“ позицій українських прикордонників. 12 липня Президент України Петро Порошенко посмертно присвоїв йому звання генерал-майора.

На громадянську панахиду до Центру прибуло понад 3,000 черкасців, а також родичі та колеги загиблого, керівники області й міста. Серед них були заступник секретаря Ради національної безпеки та оборони України, колишній Міністер оборони Михайло Коваль, голова Українського союзу ветеранів Афганістану Сергій Червонописький, ветерани прикордонної служби, бойові побратими загиблого.

На початку церемонії присутні почули голос І. Момота, який читав вірш Тараса Шевченка „Мені однаково“. Виголошуючи поминальну промову виконуючий обов'язки начальника Центру полковник Ігор Павлов не міг стримати сліз. Він розповів про загибель разом з І. Момотом курсантів Дмитра Сирбу з Одещини і Вільгельма Штолцеля з Закарпаття. А 15 липня загинув один з найкращих викладачів майор Ігор Петров, який вивозив тіло І. Момота і підірвався на міні.

Голова Черкаської обласної ради Валентина Коваленко висловила пропозицію, щоб одну з вулиць Черкас назвали на честь Оршанецьких героїв, а ще одну – іменем І. Момота. Міський голова Черкас Сергій Одарич зосередив свій виступ на оптимізмі І. Момота. Місто виділило п'ять автобусів для перевезення людей на прощання.

Голова обласної адміністрації Юрій Ткачен-

ко рідним І. Момота вручив відзнаку „За заслуги перед Черкащиною“, якою його нагородили посмертно.

Президент України П. Порошенко особисто повідомив вдову Надію Момот про присвоєння військового звання її чоловікові та висловив їй глибокі співчуття. Також він зазначив, що ім'я І. Момота буде присвоєне одному з прикордонних підрозділів України.

На вічу були зачитані співчуття, які надійшли з військових, навчальних, прикордонних установ, від громад України, Німеччини, Австрії, Нідерландів, Польщі, Євросоюзу, Білорусі, США.

Заупокійну літію відслужили Митрополит Черкаський і Чигиринський Іоан Української Православної Церкви Київського патріархату, о. Юліян Шеремета з Української Греко-Католицької Церкви.

І. Момот народився 18 серпня 1965 року в Тирасполі (Молдова) у сім'ї військового.

Батько його загинув, коли Ігореві було всього 15 років. Поховали І. Момота на одному з міських кладовищ, поряд з могилою його батька Федора. У нього залишилися дружина і донька Марія.

З першого дня загострення ситуації на сході України І. Момот брав участь в організації охорони та оборони державного кордону, за що був нагороджений орденом Богдана Хмельницького. Він особисто зформував та очолив мотоманеврену групу Державної прикордонної служби, яка виконувала завдання на найбільш вразливих ділянках. У травні цього року І. Момот став заступником начальника Східного регіонального управління Державної прикордонної служби України. Доти був начальником Навчального центру „Оршанець“.

17 червня в „Оршанці“ відбулася церемонія прощання з п'ятьма прикордонниками, які загинули з рук терористів. Усі вони – уродженці різних областей України.

І. Момот став сьомим представником Черкащини, загиблим на сході України.

Активісти повернули вулиці ім'я Шухевича

Сергій Горлицвіт

ОДЕСА. – На відзначення 107-ї річниці з дня народження Головнокомандувача УПА Романа Шухевича, який був в Одесі у 1948 і 1949 роках, в санаторії „Лермонтовський“, у 1994 році в місті з'явилась вулиця Романа Шухевича. Але у 1998 році її було перейменовано на провулок Покровський.

Про це з прикриттю сказав на урочистих зборах, присвячених Р. Шухевичу, народний депутат України, уповноважений Всеукраїнського об'єднання „Свобода“ в Одеській області Павло Кириленко. Він висловив пропозицію повернути вулиці ім'я народного героя.

Активісти місцевої молодіжної громадської організації „Студентська свобода“ 30 червня повернули історичну назву. Цього дня на всіх будинках з'явилися відповідні написи та графічні портрети Р. Шухевича.

Замість назви Покровського провулка патріоти відновили назву вулиці Романа Шухевича.

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Терористи збили два літаки

ДОНЕЦЬК. – 23 липня бойовики збили два літаки Су-25 Збройних сил України в районі селища Дмитрівка під час надання вогневої підтримки українським підрозділам. Чотири українські штурмовики були обстріляні після виконання військового завдання. Два із них зазнали пошкоджень. Доля летунів покищо невідома. Один з них катапультивався в районі Сніжного. Ведуться його пошуки. Ще один літак зник в північному напрямку. (Bi-Bi-Ci)

Споруджено біогазову установку

КИЇВ. – Посол США в Україні Джефрі Паєт 16 липня на відкритті біогазової установки у Підгірцях під Києвом виступив з промовою, у якій зокрема сказав: „Сьогодні, більше ніж будь-коли, всім очевидно, що енергетична безпека України можлива лише шляхом розвитку власних енергоресурсів в Україні, узгоджених зусиль з впровадження енергоефективності і активного заочаткування проектів у галузі відновлюваних джерел енергії, таких як біогазові установки“. Посол зазначив, що у США розпочали біогазові проекти наприкінці 1970-их років. Тепер діють 636 установок з використання метану звалищ у 48 з 50 штатів, які разом постачають в енергомережу понад 2 гігавати електроенергії. В Україні побудовано біогазову установку з використанням обладнання американської конструкції. (Посольство США в Україні)

Надію Савченко везли у кайданках

ВОРОНЕЖ, Росія. – 16 липня полонена українська військова летунка Надія Савченко, яку утримують у російському Воронежі, під час зустрічі з українським консулом Генадієм Брескаленком підтвердила, що до Росії її вивезли силоміць з мішком на голові та в кайданках. При цьому викрадачі змінили кілька авт. Протестуючи проти незаконного вивезення до іншої держави і вимагаючи зустрічі з консулом, українська летунка оголосила голодування. Консул з десятої спроби зустрівся з Н. Савченко у слідчому ізоляторі. Н. Савченко брала участь в антитерористичній операції і потрапила в полон до сепаратистів на сході України в середині червня. В Росії її звинуватили у причетності до загибелі під Луганськом російських тележурналістів, які нелегально прибули на територію України у складі групи бойовиків і висвітлювали їхній напад на українських військових. („Українська правда“)

Школа буде українською

ФЕОДОСІЯ. – „Школа ч. 20 з українською мовою викладання в новому навчальному році продовжить свою роботу“, – повідомила 20 липня голова Феодосійського управління освіти Надія Алексеєнко. У цій школі 140 учнів. Кримськотатарські класи школи ч. 15 також продовжать роботу. Українських клас у загальноосвітніх навчальних закладах не буде, але є окремі навчальні заклади, які плянують викладання української мови, якщо достатня кількість батьків забажає вивчення цієї мови. Однак, „Міністер освіти“ Криму Наталія Гончарова сказала, що обов'язкового вивчення „державної мови“ не передбачається. Вона пояснила, що згідно з федеральним законом Росії про освіту державною мовою освіти вважається виключно російська мова. (Bi-Bi-Ci)

Фільм з України – найкращий

ЄРЕВАН, Вірменія. – Фільм „Плем'я“ Мирослава Слабошпицького 20 липня здобув головну нагороду 11-го кінофестивалю „Золотий абрикос“. Німий фільм „Плем'я“ (The Tribe) розповідає про будинок для глухих підлітків, мешканці якого об'єднуються у злочинні угруповання. Для 39-річного режисера це перша повнометражна картина. „Срібний абрикос“ здобув Леван Когуашвілі з Грузії за картину „Побачення наосліп“. Крім головної нагороди, український режисер також отримав на цьому фестивалі приз „Fipresci“. (Bi-Bi-Ci)

АМЕРИКА І СВІТ

■ Про катастрофу вели мову в ООН

НЮ-ЙОРК. – 21 липня Рада безпеки ООН ухвалила запропонований австралійською делегацією проєкт резолюції щодо розслідування падіння маляйзійського авіалайнера у Донецькій області. Росія внесла до Ради безпеки ООН власний проєкт резолюції. У проєкті, що розглядався, врахували пропозиції російської сторони. Документ закликав всі держави і суб'єкти в регіоні повною мірою співпрацювати у зв'язку з міжнародним розслідуванням інциденту. Визначено, що пасажирський літак був збитий, засуджено такі дії з вимогою притягнути винних до відповідальності. Документ вимагає, щоб збройні групи, які контролюють місце катастрофи і його околиці, утримувались від будь-яких дій, які можуть поставити під загрозу цілісність місця катастрофи і забезпечили надійний, повний і необмежений доступ для слідчих до зони події. (Bi-Bi-Ci)

■ США ввели нові санкції проти Росії

ВАШІНГТОН. – 16 липня США ввели санкції щодо низки компаній російського військово-промислового комплексу. Під санкції потрапили корпорація „Алмаз-Антей“ та концерн „Калашников“, а також „Іжмаш“, „Базальт“, „Уралвагонзавод“ та Конструкторське бюро приладобудування, російські компанії нафтогазового сектору, ряд урядовців. Санкції запроваджено також проти віце-речника Державної Думи Сергія Неверова, помічника президента Росії Ігоря Щеголева, міністра у справах Криму Олега Савельєва, а також „прем'єр-міністра Донецької Народної Республіки“ Олександра Бородея. США закликали європейські країни до розширення санкцій. („Українська правда“)

■ Європа теж нібито за санкції

БРЮСЕЛЬ. – За підсумками засідання Європейської Ради, котре відбулося 16 липня, голови урядів та держав Європейського союзу доручили Раді закордонних справ ЕС підготувати до кінця липня перший список компаній та осіб, щодо яких будуть запроваджені санкції проти Росії. У список потраплять ті, хто фінансово підтримує дії проти суверенітету й територіальної цілісності України. Крім того, Рада доручила розглянути можливість запровадження санкцій проти осіб та компаній, які підтримують російських можновладців, відповідальних за анексію Криму й дестабілізацію сходу України. ЕС також заморожує будь-які нові програми фінансової підтримки для Росії від Європейського інвестиційного банку і координуватиме зусилля країн-членів з тим, щоб заморозити фінансування нових програм для Росії Європейським банком реконструкції та розвитку. (Радіо „Свобода“)

■ Асад далі керуватиме Сирією

ДАМАСК. – 16 липня Башар Асад заприсягнув у сирійській столиці як глава держави. Керуючи Сирією з 2000 року, він, отже, залишиться на посту президента ще на сім років. Вибори у Сирії, де вже понад три роки триває громадянська війна, відбулися 3 червня. Як заявила Виборча комісія, Б. Асад отримав 89 відс. голосів виборців. Вибори, які стали першим альтернативним голосуванням за останні 50 років, проводилися лише в тих районах, які контролюються урядовими військами. Провідники країн „Великої сімки“ та сирійська опозиція заявили за результатами виборів, що вони були фіктивними, оскільки в країні йде жорстока громадянська війна. („Дзеркало тижня“)

■ Грузія не забарилася з ратифікацією

ТБІЛІСІ. – 17 липня парламент Грузії ратифікував про асоціацію з Європейським союзом, невід'ємною частиною якої є угода про поглиблену і всеосяжну зону вільної торгівлі. За ратифікування документа одностайно проголосували 123 зареєстрованих у сесійній залі депутатів, з 150 представлених у парламенті Грузії. Нагадаємо, що 27 червня Європейський союз підписав Угоду про асоціацію з Україною, Молдовою та Грузією. (Радіо „Свобода“)

ВДИВЛЯЮЧИСЬ УГЛИБ ВІКІВ

Якби Авель не спровокував Каїна

Артур Артурів

Кожен загарбник перед світом прагне виправдати власні спроби поглинути непідвладні території і спільноти. Певна річ, що вибір аргументів у нього доволі обмежений.

Аргумент ч.1: вони такі погані, що нічого не залаишається, як тільки їх загарбати; або, як варіант: вони такі погані, що завтра все одне нас загарбають, то краще ми будемо першими.

Аргумент ч.2: вони такі дурні, настільки нераціонально вчиняють зі своїми багатющими ресурсами, або мешкають невідь-нащо в такому стратегічно важливому місці, що ми просто зобов'язані втрутитися заради їхньої ж користі, а не то їх все одне загарбають інші, не такі добрі як ми, і всім буде набагато гірше.

Аргумент ч.3: вони нічого собі, взагалі, ми їх любимо, але віднедавна їм кепсько ведеться, бо злії вороги вчинили в них смуту, тож незле було б їх порятувати, адже гуманні почуття до ближніх, притаманні нам з діда-прадіда.

Аргумент ч.4: ми такі любі й гарні, обдаровані та вигадливі, й жили б ми набагато щасливіше, якби нам ще трохи фортуни або дещо відсунути зловороже оточення, або возз'єднатися з братами по розуму (духу, крові) тощо.

В принципі, перші три типи виправдань зовнішньої агресії є варіаціями аргументу ч.4. Зазвичай їх компілюють у різних пропорціях у залежності від зовнішнього чи внутрішнього використання та пануючого стилю пропаганди.

Російська манія братерства в цьому ключі з одного боку не виняток, а з другого безумовно клінічне явище.

„Нас не люблять!“ – розпачливо розводять руками росіяни й оглядаються навколо, марно сподіваючись, відшукати напрямком, де їх з якоюсь часткою вірогідності могли б любити. Здавна, а зараз, здається, як ніколи обурюються вони невизнанням далекими і ближніми сусідами їхнього культурного генія та манливих рис національної аври.

Проте, мабуть, завдяки двоїстому поглядів на життя, старанно виплеканому за кілька століть, росіяни не дивують подібний стан речей: вони самі не люблять себе, але їхній підлітковий ерос мстиво страждає від того, що інші не поспішають переконувати їх у протилежному.

На цьому тлі офіційні пропагандисти вихали особливе бачення, за яким „досягнення“, „велич“, „першість“ і „правота“ завжди опинялися з росіянами, а „підступи“, „зазіхання“ та „неправда“ – на боці „клеветників Росії“. А для співвітчизників, які сумнівалися у подібній диспозиції – від Андрія Курбського до Петра Чаадаєва та від Михайла Лермонтова до сьогоднішніх дисидентів – ніколи не шкодували тавра „зрадників“, „безумців“ і „ворогів“.

Отже, невелике, культурно відстале, відносно невелике за розмірами протонаціональне утворення за 400 років поширюється на одну шосту суходолу. Як це пояснити і виправдати?

Пояснити це можна принципом кочової орди або бджолиного рою. Коли в момент часу скупчення організмів у виснаженому або інфікованому просторі робить їх агресивними і змушує вириватися за межі вулика.

Якщо цей принцип покласти в основу державної системи і політичної стратегії, впізнаємо Росію. Утворення, що поглинало ближні землі через внутрішні перманентні негаразди, – кочовий кіш у намаганні уникнути різанини серед своїх.

Московському улусові Золотої Орди вистачило 300 років, аби зжитися з кочовою ідеологією та опанувати стратегією виживання свого союзерена. Вийшовши у вільне плавання, Московська Орда наступні 400 років зустрічалася тільки з однією незручністю – необхідністю пристосовуватися до свідких змін, які в цей час почали ширитися світом.

Особливий дискомфорт дарувало Москві сусідство з Європою. Пристосування, вдавнення, мавпування Європи перетворилося для неї на справжній головний біль. „Догнати і перегнати“ ніколи не вдавалося. Тому невтомно приходилося красти і ошукувати, без передиху стверджуючи, що „те завжди було моє“, та звинувачувати її в інтригах і заздрості.

Колись сподобалося й європейське словечко „імперія“, котре, здавалося б, елегантно пояснює безупинний експансіонізм. Але, на відміну від атлантичних імперій, Австрії і навіть Порту, російський імперіалізм ординського типу був психологічним – агресією заради агресії, частогусто безглуздим плюсуванням безлюдних територій.

Принаймні, імперіалістичні потуги на заході спричинялися до економічного буму, сприяли розвитку науки і техніки, збагачували та певним чином трансформували саме їхнє суспільство. Натомість у Росії загарбницькі акти лише дозволяли випустити пару, накопичену від насильства та безправ'я її підданців – щоб знову загрузнути у черговий цикл стагнації, до наступного сплеску бунтівних настроїв.

Відтак у панівній верстві в Росії завжди була потреба скеровувати агресію й, відповідно, надавати їй виправдання.

Останнім часом там взяли на озброєння збочений, але, як елемент точкової стратегії, дієвий аргумент. Стратегія ця є модифікацією старачого сирітства, наразі відомого як „братерство“. Можливо, на сьогоднішнім заході подібна штука малоприматна, однак, в Україні вона ще й як працює: ми бідні й нещасні, такі самі, як от ви, тож, будемо одним цілим проти багатих, щасливих, вільних і гордовитих.

Очевидно, що до революції 1917 року і настання ери масового суспільства з його популізмом російська риторика братолюбства обмежувалася порятунком слов'ян з-під ярма мадярів, німців та турків – і тому була другою рядною націоналістичною технологією, загалом невластивою монархічному ладові.

Справжня потреба в пропаганді виникає тільки тоді, коли виникає потреба в маніпулюванні великими масами народу.

Більшовики за 15 років здійснили незрівнянно більш масштабну за листопадовий переворот революцію у демографії. Половину країни перемістили у місто, опанувавши нечувану в історії ресурсом: людей, гвалтовно позбавлених коріння, переконаних, що раніше вони були раби, а тепер вони вільні, раніше їх без упину гнобили, а тепер гнобитимуть вони – що, до того ж, буде дуже справедливо і науково закономірно.

З такими зомбі справді можна було розраховувати на Плянетарну Революцію, ось тільки ніколи не вимикати радіоточку – орган керівної думки! Навіть більше, адже патос популістської псевдомарксистської риторики більшовиків, що закликав до повстання всіх пригноблених братів, – не оминув не лише напівграмотних учорашніх селян, але й освічений контингент, багатьох інтелігентів з різних країн, що засвідчує діяльність сумнозвісного Комінтерну.

Під час розпаду світової колоніальної системи, у 1950-1970-ті роки, братолюбний радянський агітпроп уже не відрізнявся первісним ентузіазмом, але все ж таки відігравав значну роль у холодній війні. Хоча головним його завданням було пудрення мозків населенню СРСР.

Путінське братолюбство, звичайно, багато в чому наслідує радянським напрацюванням. Утім, його зміст і стиль перетерпіли суттєвих трансформацій.

Незмінні виклики модернізації – вічне прокляття ординського істеблішменту – рішуче змінили пропагандистські акценти.

Справою радянських бійців ідеологічного фронту було потрактування, чому весь світ настільки любить людину нового зразка, а негаразди в економіці, постійний мобілізаційний стан, політичні утиски в середині країни виправдовувати прогресивною діяльністю свого уряду та клясовим спротивом загніваючих імперіалістів. Натомість російським піарникам треба витлумачувати, чому росіяни відчувають, що їх не люблять якось по-особливому та виправдовувати діяльність свого уряду духовним спротивом навалі матеріалістичного гльобалізму.

Нова амбітна мана насельників Кремля – стати осердям консервативного об'єднання всес-

(Закінчення на стор. 16)

ТЕМА ДНЯ

Це війна, вже давно війна

Петро Часто

Лише для далеких від України очей події на українському сході здаються льокальним інцидентом, спричиненим жменькою донбаських українофобів-сепаратистів. Для національно свідомої людини цей інцидент – одна з безлічі ознак війни, яку Росія – царська, советська і сьогоднішня, путінська – веде проти України безперервно, тільки змінюючи її форми і засоби.

З боку Росії ця війна завжди була і залишається підлою, підступною, дикунською, диявольською за глибиною лицемірства – і саме це робить її війною супроти всього людського світу, хоч світ, на превеликий жаль, воліє чіплятися за ілюзії, обертаючись спиною до правди, котра, як християнська і загальнолюдська цінність, єдина на потребу.

З боку України ця війна – священна, свята, бо священним і святим є стояти за правду і свободу. Тому це війна не лише за майбутнє України, але й за правду і свободу усього людства. Це той прапор у духовній висоті, під яким Україна не може не перемогти, хоч втілене в імперській Москві зло, несучи в собі свою погибель й інстинктивно відчуваючи це, стає все агресивнішим і вигадливішим на нові й нові антиукраїнські провокації і диверсії.

Та більша частина нашого народу, діти якої добровільно беруть у руки зброю і йдуть у бій за Україну, не хоче, щоб сини і дочки, цвіт України, гинули надаремне. Тим часом під знаком запитання залишається головна запорука перемоги: єдність українського суспіль-

ства і Української держави.

В оцінці Майдану, Революції гідності легко було забігти далеко вперед, прийняти бажане за дійсне, насправді держава не зазнала докорінних змін, більшість чиновництва всіх рівнів влади – це ті байдужі, ще й у кращому випадку, до України люди, руками яких режим Віктора Януковича цілеспрямовано знесилював Українську державність, аж поки зробив її зовсім беззахисною перед російським агресором. Ба – навіть діячі, імена котрих аж просяться до „Книги ганьби“, нині шукають і знаходять способи повертати собі владу і впливи. Діють ті самі корупційні системи, триває небезпечне соціальне розшарування, котре з великою ймовірністю веде до наступної фази української революції.

Очевидно, старі сили обмежують державотворчі можливості Президента, схилиють його до половинчастих дій, сумнівних компромісів, угодиництва. Молімося, щоб Петро Порошенко не схитнувся.

Як він може дати з усім цим раду? З чого повинен почати? На кого при цьому зобов'язаний спертися? Якою є його стратегія досягнення єдності між суспільством і державою в особливих умовах реальної, хоч і неоголошеної, війни з Росією? Неважливо, чия це буде відповідь – самого Президента, іншого державника чи групи політиків і громадських діячів – тут не може бути ревнотців і заздоштів, старої підкилимної боротьби, бо йдеться про долю нації.

(Закінчення на стор. 13)

ТОЧКА ЗОРУ

Чого можна чекати після збитого літака

Володимир Муқан

17 липня над Україною росіяни збили малязійський літак, що прямував за рейсом Амстердам-Куала-Лумпур. У ньому загинуло 298 осіб понад дев'ять національностей. „Боїнг-777“ пролітав над Донецькою областю, де з травня російські найманці ведуть бої проти нашої армії.

„У катастрофі літака винні росіяни. Вони його збили“, – йдеться в офіційних повідомленнях уряду США. Американці посилаються на дані своєї розвідки. Прем'єр-міністр Австралії також звинувачує Росію у загибелі пасажирів авіалайнера. Проте насправді росіяни винні в цьому не більше, ніж скажений пес, який покусав людей. Вина – на тому, хто його спустив з ланцюга. Тобто у ситуації зі збитим літаком найбільша провина лежить на чиновниках США та Європейського союзу. Вони порушили умови Будапештського меморандуму, укладеного 1994 року, заплутили очі на окупацію росіянами Криму та сходу України. Саме вони під час щоденних смертей українських військових страхають Росію якимись мітичними санкціями, що от-от почнуть діяти, саме Канцлер Німеччини Ангела Меркель цього тижня запропонувала українській владі сісти за стіл переговорів з російськими терористами.

Схоже, чиновники Євросоюзу і Сполучених Штатів Америки забули, що земля кругла й всі процеси на ній взаємопов'язані. Збиття літака вказує на помилковість таких міркувань. До них одразу виникло питання: санкції допомогли врятувати життя 298 людей? Чи, може, пілоту літака треба було провести переговори з терористами?

На борту було 80 дітей. 100 пасажирів літака летіли на конференцію з боротьби зі СНІДом, хотіли врятувати чийсь життя. А тепер їхні тіла розкидані полями, над якими пролітав „Боїнг“. Жорстокість росіян вражає.

Після вчорашньої авіакатастрофи соціальні мережі рясніють повідомленнями про ймовірність початку Третьої світової війни. Деякі аналітики прогнозують, що США, Німеччина і Франція введуть свій військовий контингент на територію України й допомагатимуть нашим бійцям.

Такими консолідованими діями можна було б перемогти Росію за кілька місяців й поставити крапку на щоденних жертвах. Проте цього не буде з двох причин.

По-перше, в Україні зараз слабка й ліберальна до Росії й українських олігархів влада. Вона навіть не спромоглася припинити мовлення російських телеканалів, посадити антиукраїнсько налаштованих чиновників за ґрати. Тому організація повноцінного опору Росії – це для них нереальне завдання.

По-друге, Західна Європа і США не діятимуть рішуче. Вони поводитимуться ще обережніше. Німеччина вже оголосила, що всі свої авіарейси спрямовуватиме в обхід України. Французи й італійці покищо не коментують ситуації навколо збитого літака. Якби замість Росії була держава завбільшки з Чехію, європейці й американці вже давно ввели б туди війська й на весь світ розказували б про перемогу справедливості. На Росію закони справедливості не поширюються. З того ж дня, 17 липня, європейці почали її засуджувати й погрожувати черговим етапом санкцій.

В Україні напружена ситуація вже більше ніж пів року. Це чиновникам США та Євросоюзу вже набридло. Тому є велика ймовірність, що найближчим часом вони тиснутимуть на українську владу, проситимуть її вести переговори з Володимиром Путіним.

Наш Кабінет міністрів і Президент Петро Порошенко зацікавлені в подальших кредитах Європи й збереженні власного рейтингу перед виборцями, тому не будуть довго опиратися. Закінчиться ця неоголошена війна тим, що влада піде на поступки перед Росією. Російська мова стане другою державною, Україна перетвориться на федерацію, а Донбас – на автономію. Тільки всі ці рішення завуалюють. Російська мова називатиметься „мовою з особливим статусом“, федералізація – „децентралізацією“, автономія Донбасу – „необхідним компромісом“.

Звісно, ми, українці, розумітимемо, що нас зрадили, але на Майдан виходити вже не залишатиметься сил...

(„Газета по-українськи“)

АМЕРИКА І СВІТ

■ Чітка проукраїнська позиція Канади

ОТАВА. – В оприлюдненій 16 липня заяві Прем'єр-міністра Канади Стівена Гарпера стверджується, що політика Президента Росії Володимира Путіна щодо України зазнає поразки. „Канада буде далі підтримувати народ України і готова вжити подальших заходів, якщо Росія йтиме цією ж небезпечною дорогою. Рішучість українського народу боротися за свою свободу і незалежність не має меж, і ми знаємо з історії, що кожен, хто ставить своєю історичною місією повернути час назад, як робить це Володимир Путін, врешті-решт, завжди зазнає поразки. Ми зробимо все від нас залежне, щоб забезпечити поразку Путіна“, – заявив С. Гарпер. За його словами, у найближчій час Міністер закордонних справ Канади Джон Бирд вирушить у Центральну і Східну Європу, де обговорить політику Росії щодо України. „Останні події в Україні становлять великий інтерес для наших союзників у НАТО в регіоні. Коли велика держава діє таким чином – агресивним, милітаристським і імперіалістичним, це серйозна загроза для миру і стабільності у всьому світі, і ми всі визнаємо глибину і серйозність цієї загрози“, – підкреслив прем'єр Канади. („Радіо „Свобода““)

■ Москва знову лізе в Кубу

МОСКВА. – 16 липня московська газета „Коммерсант“ повідомила, що під час недавньої візити Президента Росії Володимира Путіна до Куби обидві країни досягли попередньої угоди про відновлення військової бази радянських часів на острові в Карибському морі. У розпал холодної війни на базі в Лурдесі, на південь від столиці країни Гавани, дислюкувалося 3,000 радянських військових. База також служила найбільшим закордонним центром СРСР для ведення розвідувальної діяльності, перехоплення і аналізу радіосигналів. База знаходиться в 250 кілометрів від узбережжя США. Вона також використовувалася для забезпечення зв'язку з російськими кораблями. (Українські національні новини)

■ Важливо підтримати Східну Європу

ВАШІНГТОН. – Уряд США та керівництво Північноатлантичного альянсу плянують розширити військову підтримку Польщі та балтійським країнам. Про це йдеться у прийнятому Конгресом США у двох читаннях законопроекті про запобігання російській агресії. „Президент США має подати до відповідних комітетів Конгресу плян щодо істотного збільшення підтримки з боку США і НАТО для збройних сил республік Польщі, Естонії, Литви і Латвії, а також інших країн-членів НАТО“, – йдеться у документі. Зокрема у законопроекті зазначається, що істотно зросте допомога у запевненні безпеки, включаючи військові навчання, а також постійне базування сил НАТО у Польщі та Прибалтиці. США готують програму вартістю 1 млрд. дол. для збільшення військової присутності в Східній Європі. (Українські національні новини)

■ Японію також непокоїть війна в Україні

ТОКІО. – Японія може наслідувати приклад США і Європейського союзу в рамках співпраці з міжнародною спільнотою. Про це 17 липня повідомив головний прес-секретар Кабінету міністрів Японії Йошіхіде Суга. Зокрема він сказав: „Ми стежимо за ситуацією в Україні разом з Європейським союзом і США. Співпраця з міжнародною спільнотою є нашою позицією щодо України, тому ми хотіли б вжити належних заходів згідно з цією позицією“. Як відомо, Японія застосувала санкції щодо Росії двічі. Перший раз – у березні, після рішення Москви визнати „незалежність“ Криму. Вдруге – в кінці квітня – через напружену ситуацію вже на материковій частині України. Останні заходи передбачають тимчасове припинення видання в'їзних віз 23 представникам офіційних структур Російської Федерації та іншим особам. (Радіо „Свобода““)

Випробування для Церкви

5 липня у Києві помер, на 79-му році життя, Митрополит Української Православної Церкви Московського патріархату Володимир (Сабодан).

Усім відомо, що народився він в Україні, але далеко не всім – що й у серці своєму, у самосвідомості був українцем. Писав вірші українською мовою, співав українських народних пісень... Далеко не всі знають цю подробицю з біографії покійного Митрополита: його рідний брат Олекса і батьків брат Іван боролися за незалежну Україну в підпіллі Організації Українських Націоналістів. Тих, хто це знав, не могли здивувати слова, мовлені Митрополитом Володимиром у його першій проповіді в чині глави УПЦ МП в 1992 році: „Я прибув не у відрядження. Я прибув на рідну землю служити людям і незалежній Україні“.

Нелегко велося йому в Києві, у щільному оточенні українофобів у рясах, зазнавав шаленого тиску з боку Москви, котра мала не одну підставу вбачати в Митрополитові Володимиріві прихильника об'єднання українського православ'я. Свідчить церковний історик Андрій Юраш: „Його заслугою є те, що за 22 роки біля керма Церкви виросла ціла генерація патріотичних, проукраїнськи налаштованих єрархів і загалом духовенства. Того духовенства, яке розуміє потребу автокефалії УПЦ і яке після смерті Блаженнішого готове ставити це питання на порядок денний у переговорах з Москвою“.

Багато що говорить про покійного Митрополита його розуміння революційних подій на Майдані Незалежності як „очищення“ українського суспільства. З його ініціативи УПЦ МП збирала гроші для української армії, котра воює з антиукраїнськими сепаратистами на сході України.

Проте тяжко передбачити, як далі розвиватимуться події в цій Церкві і хто успадкує митрополичий престол у Києві. Рішення Синоду 19 червня під кермою Митрополита Чернівецького І Буковинського Онуфрія – це вже політика на угоду Москві. Від здорових впливів у Церкві усунуто трьох проукраїнських діячів – Митрополита Олександра Драбинка, архимандрита Віктора Беда і юриста Валентина Волинця. Синод свідомо зібрався, коли хвороба Митрополита Володимира загострилася – щоб цим моральним ударом пришвидшити його відхід.

13 серпня в Києві має відбутися архиєрейський Собор УПЦ МП, на якому 74 єпископи цієї Церкви обиратимуть нового главу. Це немале випробування не лише для цієї Церкви, але й для всієї Української держави. Поза всіма сумнівами, Москва буде намагатися посадити на цей престол антиукраїнського єрарха, котрий погодиться втілювати в Україні імперську ідеологію „руського міра“.

І тут годі заперечити, що покійний міг зробити для об'єднання українського православ'я значно більше. Як пише релігієзнавець Юрій Чорноморець, „занадто пізно Митрополит Володимир усвідомив, що його тактика довготерпіння привела до численних бур'янів на полі церковної пшениці. І сам він не був пристосований як людина до рішучого наведення порядку... Українське православ'я чекає на власного реформатора масштабу Петра Могилы – без такого наступника справа Митрополита Володимира може зникнути або у вихорі конфліктів, або в болоті стагнації“.

ІСТОРІЯ

Володимир Боднар першим йшов у бій

Левко Хмельковський

Коли у США відзначають День пам'яті, ветеран Другої світової війни Володимир Боднар з Ньюарку, Нью-Джерзі, разом з побратимами з організації „Українські американські ветерани“ приходять з квітами до пам'ятника українцям, які служили у Збройних силах США і брали участь у кількох війнах. Цей пам'ятник встановлено на цвинтарі в Юніоні. Щороку тут збираються ветерани на урочисту церемонію, пригадуючи бойову юність.

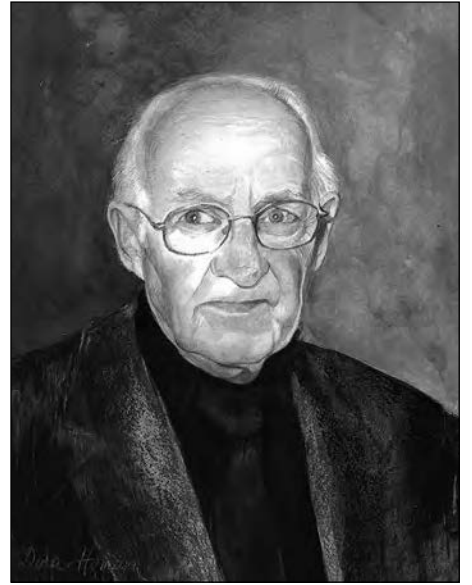
В. Боднар 4 червня відзначав 92-ий день народження. Незгасна пам'ять ветерана зберегла спогад про участь у боях за визволення з японської окупації Філіппінського архіпелагу.

Молодий американець В. Боднар, син православного священника о. Йосифа і його дружини Юлії (з Костельних) теж готувався до участі у війні і мріяв служити у військово-повітряних силах. Але йому сказали, що потребу у вояках має військова флотія, і він став військовим моряком.

Саме почали готувати спеціальну групу для десантування на Філіппінах. Молодих вояків вчили складній розвідувальній справі у штатах Коннектикат, Оклахома. Врешті привезли до Сан-Франциска. Основним завданням було досконале оволодіння радіозв'язком. Коли вже були складені усі іспити, вояків доставили до Австралії. Вони були готові ступити на ворожу територію, де мали забезпечити введення у бойові дії американських кораблів. Група налічувала 40 вояків, яких першими з усього війська висадили на філіппінський берег.

Група успішно вела розвідку і готувала необхідні відомості для успішних дій флотії. Японці спершу не сприйняли всерйоз загрози американського десанту і не вживали заходів до посилення оборони, але швидко оговталися і радист В. Боднар прийняв повідомлення, що у напрямі їхнього перебування вирушає велике японське з'єднання – понад 5,000 вояків.

Усі зрозуміли, що маленький загін приречений на загибель. Усе ж готувалися прийняти бій. Минав тривожний час – і вояки почули гарматну канонаду і гомін бою на певній відстані від свого табору. Виявилось, що японське військо обрало інший маршрут і зійшлося у двобої з головними американськими силами, які висаджувалися на острів.

Дора Гоман. Портрет „Ветеран Другої світової війни Володимир Боднар“.

США не втратили жодного корабля, знищили понад 500 японських літаків, втративши лише 70 своїх машин. Успіх цієї великої операції був заслугою також невеликої розвідувальної групи, у якій воював В. Боднар. Після її закінчення йому присвоїли звання сержанта, радиста першої кляси.

Після переможного завершення Другої світової війни В. Боднар, працюючи, увесь час був активістом українського громадського життя, спершу як провідник у молодіжній організації „Ukrainian Youth League of North America“, далі став крайовим ад'ютантом організації Українські американські ветерани, а також командиром Шостої ветеранської станиці. Усе життя він був діяльним членом організації Американці в обороні людських прав в Україні, захищав пресесованих в СРСР дисидентів, налагоджував допомогу їм. Чимало зробив він для урядового визнання Голодомору 1932-1933 років в Україні злочинним комуністичного режиму. В Ньюарку і Ірвінгтоні був англійським секретарем Українського Конгресового Комітету Америки. Співав у хорі Української православної церкви Вознесіння у Мейплвуді.

Завжди В. Боднар відзначався великою увагою до людей, починаючи з рідних сестер Марії, Стефанії, Ольги і Софії і охоплюючи усіх довкола, особливо новоприбулих з України. У наші дні В. Боднар веде збірку фондів на спорудження пам'ятника українським американським ветеранам на цвинтарі св. Андрія в Савт-Бавнд-Бруку.

Біля пам'ятника українським американським ветеранам в Юніоні, Нью-Джерзі (зліва): Роберт Долан, Михайло Федірко і Володимир Боднар. (Фото: Левко Хмельковський).

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Газета заснована у 1893 році

Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич

Редактори: Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800

E-mail: svoboda@svoboda-news.com

Fax (973) 644-9510

Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:

Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата: \$90.00 на рік, \$50.00 на півроку.

Для членів УНСоюзу – \$80.00 на рік, \$45.00 на півроку.

Електронна версія (www.svoboda-news.com) – \$40.00.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.

Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністрація / Оголошення	Володимир Гончарик ☎ (973) 292-9800 x 3040 Fax (973) 644-9510 E-mail adukr@optonline.net
Передплата	Володимир Гончарик ☎ (973) 292-9800 x 3040 E-mail subscription@svoboda-news.com

Думки, висловлені в матеріалах, підписаних конкретним автором, не конче віддзеркалюють позицію редакції тижневика „Свобода“ або її видавця.

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Запрошуємо на Світову зустріч родин **Сподіваємося плідної співпраці**

У пляні підготовки Світової зустрічі родин, яка відбудеться у Філадельфії у 22-27 вересня 2015 року, Архієпископ Стефан Сорока з Української католицької архієпархії Філадельфії повідомив про своє бажання надати слово тим родинам, які пережили переслідування за віру, щоб вони під час цієї зустрічі, що спонзорвана Ватиканом, могли поділитися тим, який вплив це мало на їхні родини.

Українська Католицька Церква пережила великі страждання спочатку під гнітом російського царизму, а потім – від комуністичної влади. У 1945 році в СРСР арештували, депортували і засудили до насильницької праці в концтраційних таборах Сибіру духовного провідника Церкви Митрополита Йосифа Сліпого та дев'ять українських католицьких єпископів, а також сотні представників духовенства та релігійних активістів. Лише у Львові було арештовано 800 священників. Усі згадані єпископи і значна кількість духовенства померли у в'язницях, концтраційних таборах, на поселеннях. Церкви були закриті і знищені, під загрозою арешту вірним заборонялося практикувати свою віру. У березні 1946 року Українська Католицька Церква була проголошена поза законом.

Впродовж останніх місяців, починаючи з листопада 2013 року, ми були свідками постійних гонінь на Церкву в Україні, оскільки

багато церковних провідників та мирян зажадали демократичних реформ і дотримання елементарних людських прав, включаючи свободу віроісповідання для свого народу.

Релігійні переслідування постійно відбуваються у Східній Європі, на Близькому Сході, в Африці.

На Світову зустріч родин очікується прибуття 1 млн. учасників. Зустріч організує Папська рада у справах родини, очолювана Архієпископом Вінченцо Паглія. Такі зустрічі відбуваються кожні три роки. Святіший Отець Франциск теж запрошений на цю зустріч.

Тема зустрічі „Love is Our Mission: The Family Fully Alive” була проголошена 13 травня біля Дзвону Свободи у присутності Архієпископа В. Паглія, Архієпископа Чарлза Шапу з Римокатолицької Архідієцезії Філадельфії, Митрополита С. Сороки, губернатора Пенсильванії Тома Корбета та посадника Філадельфії Майкла Натера.

Українська католицька архієпархія Філадельфії запрошує родини, які пережили переслідування за віру, на Світову зустріч родин. Наша адреса: Ukrainian Catholic Metropolitan Archeparchy of Philadelphia, 827 North Franklin St., Philadelphia PA 19123.

о. Джон Філдс,
Філадельфія

Україна вшановує Липківського

3 липня голова Верховної Ради України Олександр Турчинов підписав постанову про відзначення на державному рівні 150-річчя з дня народження Митрополита Української Автокефальної Православної Церкви Василя Липківського. Настав час всенародного вшанування пам'яті церковного реформатора, відданого служінню духовного становлення українського народу, майстра проповідницького мистецтва, за словами академіка Агатангела Кривоного, „Апостола українського релігійно-національного відродження”.

Буде створено організаційний

комітет з відзначення 150-річчя з дня народження Митрополита В. Липківського, який має забезпечити висвітлення державними засобами масової інформації заходів, що проведуться у зв'язку з відзначенням річниці, виготовлення ювілейної монети і серії поштових марок на честь В. Липківського, проведення науково-практичної конференції, видання вибраних творів Митрополита. Передбачено встановлення меморіальної дошки у Києві в пам'ять В. Липківського.

Петро Матула,
Потомак, Мериленд

Пам'ятник Олегові Ольжичеві постане в Житомирі

14 липня розпочався конкурс на найкращу ідею пам'ятника українському державникові, одному з фундаторів та провідників Організації Українських Націоналістів (ОУН) Олегові Ольжичеві (Олегові Кандибі). Конкурсні пропозиції можна подати до 22 вересня в Управління містобудування, архітектури та дизайну міської ради (вул. Щорса, 6, Житомир, 10014 Ukraine).

Встановити пам'ятник передбачають на перетині вулиць Ольжича та Перемоги, де дотепер стоїть пам'ятник одному з російських поневолювачів України Олександрові Пархоменкові.

Дрові Пархоменкові.

До конкурсної комісії, на прохання Житомирського обласного проводу ОУН, включені обласний провідник ОУН Олександр Прищеп, очільник ОУН Житомира Андрій Іванюк, член ОУН, історик Геннадій Махорін, громадський активіст, ініціатор проекту „Житомир – місто Ольжича” Олена Галагуза.

Ініціатива стала можлива завдяки співпраці активістів національного відродження Житомира та міської влади.

Прес-служба
обласного проводу ОУН,
Житомир

Міжнародний літературний конкурс „Коронація слова” вже 14 років віднаходить романи, кіносценарії, п'єси, пісенну лірику та твори для дітей з різних куточків світу, відкриває нові літературні імена та сприяє розвитку українського слова.

Наступного року конкурс відзначитиме 15-ту церемонію „Коронації слова”, в рамках якої відбудеться змагання переможців у номінаціях „Романи”, „Кіносценарії”, „П'єси” та „Пісенна лірика”. Засновники Міжнародного літературного конкурсу Тетяна та Юрій Логуші запрошують лавреатів перших премій (2000-2014 роки) надсилати рукописи на конкурс „Гранд Коронація”.

На конкурс повинні подаватися твори, які раніше не друкувалися, не виконувалися, не фільмувалися, не оприлюднювалися (зокрема через інтернет), та права на які не передані іншим (юри-

дичним або фізичним) особам, і не будуть передаватися до оголошення результатів конкурсу на церемонії нагородження у червні 2015 року.

Переможці конкурсу отримають грошові нагороди від 10 тис. до 75 тис. грн.

Твори слід надсилати до 1 березня 2015 року (за поштовим штемпелем відправлення) на адресу: Конкурс „Гранд Коронація слова”, абонентська скринька „Коронація слова”, Київ, 01030 Ukraine. Відмітка „Гранд Коронація слова” на поштовому конверті обов'язкова для всіх учасників конкурсу. Довідки телефоном: (380-67) 252-5020.

Сподіваємося плідної співпраці, яка забезпечить процвітання нації!

Ірина Новоставська,
координатор проєктів
„Коронації слова”,
Київ

Місто допомогло пораненим

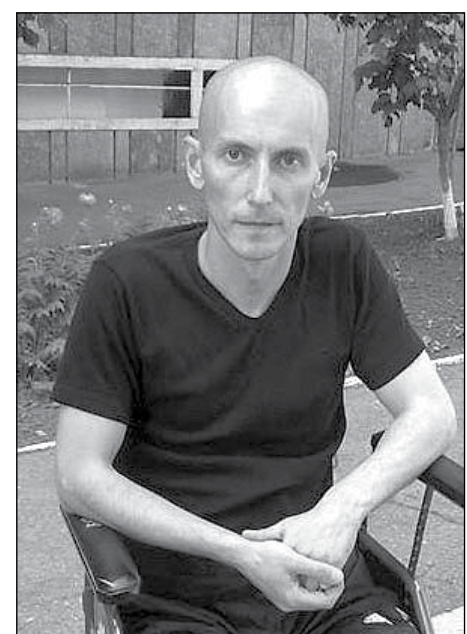
Сьогодні Дніпропетровськ – українське місто. В останні тижні я не бачив практично жодного авто під московським прапором. Натомість чимало авт прикрашені національними прапорами і синьо-жовтими стрічками. Українські прапори вивішені на балконах і виставлені у вікнах квартир.

А сьогодні я був особливо зворушений подіями у місті. Моя донька Дарина попередила, що призначено акцію збору крові для поранених на Донбасі українських вояків. Разом з приятелькою вона вирішила долучитися до шляхетної справи. Та вранці зателефонувала донька і сказала, що їй подзвонили з обласної лікарні ім. Іллі Мечникова та попрохали прийти наступного дня, оскільки на сьогодні записано вже так багато людей, що медики можуть не впоратися.

Я пішов до цієї медичної установи. Просто на сходах стояли столики, за якими працівники лікарні заповнювали відповідні папери для реєстрації донорів-патріотів, переважно з молоді. Познайомився з заступником головного лікаря Юрієм Скребцем. Клопотів у нього нині по самі вінця. У лікарні – 10 вояків, деякі важко поранені. Повернути їх до повноцінного життя – вкрай складне завдання.

Нашу розмову увесь час перебивали. Дві жіночки і чоловік середніх років з Дніпропетровська привезли пораненим домашні харчі. Якийсь чоловік російською мовою запитує, як він може прислужитися пораненим. До лікарні у справі допомоги пораненим бійцям вже звернулося понад 500 добродіїв. Отож і продуктів, і ліків, і ще багато іншого для їх видужання не бракує.

„Було б гарно узяти під опіку Дмитра Афанасьєва, – пропонує лікар. – Він був у найбільш важкому стані, переніс п'ять операцій, попереду ще дві”.

Майор Дмитро Афанасьєв у лікарні. (Фото: Фідель Сухоніс)

Майор Д. Афанасьєв разом зі своїми вояками мав зупинити терористів у Маріуполі. Але військовиків розстріляли впритул. Майор покищо на візку. Поряд з ним дружина Руслана. У Дмитра надзвичайно важке поранення, але потиск його руки міцний і тривкий.

„У Львові в нас залишився син, котрий тепер з моєю мамою, – ділиться наболілим Руслана. – Нині нам важливо не просто поставити Дмитра на ноги, а й подумати про життя вдома. До праці з таким хворим я не можу піти, а його ще довго доведеться лікувати”.

Ми обмінюємося з жінкою телефонами. Насамкінець вона каже: „Я дуже хочу подякувати лікарям і усім дніпропетровцям. Ми щоденно відчуваємо їхню допомогу і підтримку”.

Фідель Сухоніс,
Дніпропетровськ

Шановні дописувачі!

Щоб прискорити опублікування в газеті Ваших статей, листів та інших кореспонденцій, просимо надсилати їх до редакції електронною поштою на адресу svoboda@svoboda-news.com у форматі DOC.

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Нова посада Тані Хомяк-Сальві

Роман Ференцевич

ВАШІНГТОН. – Координатор Бюра міжнародних інформаційних програм Державного департаменту США Мейкон Філіпс повідомив, що довголітня працівниця американської закордонної служби Таня Хомяк-Сальві 2 червня стала заступником помічника Державного секретаря США.

До професії дипломата, якою вона займається вже понад 20 років, Т. Хомяк-Сальві прийшла добре підготовленою, здобуваючи магістерський ступінь у престижній Школі права і дипломатії Флетчера у штаті Масачусетс та ступінь бакалавра з гуманітарних дисциплін в Університеті Вірджинії. Ще перед започаткуванням закордонної служби, вона працювала в Україні та Росії у сфері обмінів.

Т. Хомяк-Сальві працювала на постах прес-аташе в Казахстані, радником з гуманітарних питань Представництва США до ООН в Нью-Йорку, помічником прес-аташе та поміч-

ником аташе з питань культури в Лондоні, аташе в справах культури у Варшаві, радником у ділянці громадської дипломатії при Посольстві США в Бельгії.

У Вашингтоні Т. Хомяк-Сальві працювала у Бюрі для справ освіти і культури, у Бюрі європейських справ з питань Північно-Атлантичного Союзу та Західної Європи, а також в Бюрі міжнародних інформаційних справ у царині європейських програм та засобів масової інформації.

Саме великий досвід Т. Хомяк-Сальві та її ініціативність у галузях суспільної дипломатії і мас-медія, володіння українською, польською, російською, французькою, італійською, німецькою та голяндською мовами були тими чинниками, що зумовили підвищення її на посаді.

Т. Хомяк-Сальві виросла у відомій українській родині д-ра Марти Богачевської та журналіста Ростислава Хомяків. Вона одружена з правником Люконтіо Сальві. Подружжя має двоє дітей.

Таня Хомяк-Сальві

„Пташата“ знову злетілися у свій табір

Учасники першої тури „Табору Пташат“ на Союзівці.

КЕРГОНКСОН, Нью-Йорк. – Від 22 до 28 червня в Центрі української культурної спадщини на Союзівці відбувалася перша тура „Табору Пташат“. З черги це вже 26-ий рік діяльності Табору „Пташат“ на оселі Українського Народного Союзу, під проводом куреня „Перші Стежі“.

Учасники табору – 27 маленьких „пташат“ віком від чотирьох до шести років прибули з Нью-Йорку, Нью-Джерзі, Пенсильванії, Індіани, Коннектикуту, Каліфорнії, Вірджинії, навіть з далекої Швеції, щоб таборувати з батьками під проводом комендантки

Зезі Завадівської, „Спартанки“.

Табір складала три рої – „Орли“, „Сови“ та „Каченята“. Кожний рій мав свою власну роеву пісню та шапочку. Діти проводили час у роєвих заняттях, майструванні, спорті та співах. Темою цьогорічного табору було – „Як виростемо великі“. З цією темою були узгоджені казки, оповідання, вірші, пісні.

Окрім того, щодня діти мали якусь спеціальну програму. Наприклад, шеф-кухар Андрій Соневицький учив дітей, як спекти овочеві пиріжки. Великою радістю для „пташат“ були прогулянки на конях.

Великою радістю для „пташат“ були прогулянки на конях.

До табору приїхала „Швидка допомога“ з Кергонксону.

вогник загощила Марта Кандюк-Кузьмович, голова Головної Пластової Булави. Трошки раніше також приїхала Христя Кохан, голова Крайової Пластової Старшини. Обидві подруги тепло привітали „пташат“, обдарували дарунками, заохочуючи діточок до дальшого пластування.

В суботу вранці учасники табору стали до спільної таборової знимки в зелених таборових сорочках, відтак кожне „пташатко“

одержало посвідчення члена табору.

Булава табору: Дора Іскало, Сяня Мулик, Мотря Яремко, Ореста Олескій, Тетяна Мурза – сестрички; Іра Крамарчук і Анна-Марія Кукуруза – відповідальні за майстрування; дитячим співом провадила родина Темницьких.

Булава першої тури „Табору Пташат“ висловила подяку Союзівці за гостинність та заопікування маленькими таборовиками.

Семінар про Закерзоння – забуті сторінки історії України

Адам Стець

ТОРОНТО. – Знання про Закерзоння серед випускників українських шкіл південного Онтаріо зводиться лише до того, що деякі з них щось почують від своїх батьків, вихідців з цього регіону. Проте такі знання спорадичні, фрагментарні, адже самі батьки переважно народилися вже поза межами українських етнічних територій і не здобули української освіти. Про цей регіон також не вивчали ті, хто здобував освіту в радянській Україні чи вже у незалежній Українській державі. Учні українських шкіл, які працюють під юрисдикцією Шкільної Ради Конгресу Українців Канади (КУК) – це молоді майбутні члени української канадської діаспори, серед яких немалий відсоток вихідців з Закерзоння.

Щоб вийти назустріч потребам поширення знання про цей регіон, Марійка Дубик, голова Об'єднання українців Закерзоння (ОУЗ), звернулася до членів українських вчительських комітетів, а ті, в свою чергу, до Шкільної Ради КУК, щоб включити в програму навчання в старших класах українських шкіл деякі інформації про регіони Лемківщини, Бойківщини, Надсяння, Холмщини і Підляшшя, які опинилися після Другої світової війни в межах Польщі і які названо одним терміном – Закерзоння.

Назва походить від умовної демаркаційної лінії, запропонованої Міністром закордонних справ Великої Британії Джорджем Керзоном і затвердженої парламентом Антанти в 1919 році як можливий кордон між новоствореною Польською другою республікою та совєтською Росією, яка в тому часі вела війну з Польщею.

Старанням ОУЗ була видана невелика книжка, яку презентували в межах літнього вчительського семінару, проведеного 14 червня Методичним комітетом Шкільної ради КУК в Торонто у співпраці з Міжнародним інститутом освіти, культури та зв'язків з діаспорою Національного університе-

Учасники конференції секції про Закерзоння (Фото: Марійка Дубик)

ту „Львівська Політехніка“. Захід відбувався у приміщенні Українського Національного Об'єднання в Торонто.

Тема Закерзоння була представлена на одній з сесій семінару, яка мала заголовок „Забуті сторінки історії України. Методика викладання історії Закерзоння (для вчителів історії)“, а відповідальною за сесію була Богуслава Рощенко, учителька школи ім. св. Софії.

Книжечку про Закерзоння представляли Анна Назарович, колишня вчителька з Польщі, та Марійка Дубик, голова ОУЗ. Це викликало справжню бурю запитань. Виявилось, що учителям така інформація надзвичайно потрібна, деякі з них під час презентації довідалися, що їхні коріння – з цього регіону.

Окрім презентації книжки, на сесії був висвітлений фільм про Український Народний Дім у Перемішлі, авторства Богдана Колача.

Книжечка, про яку йде мова, – це перший пробний крок відновлення історичної пам'яті для колишніх вихідців з Закерзоння. Над змістом працювали спеція-

лісти у своїх ділянках. Розділ про Підляшшя написав відомий автор і видавець журналу „Над Бугом і Нарвою“ Юрій Гаврилук. Розділ про Холмщину підготувала вище згадана А. Назарович, яка також працює над монографією про цей надзвичайно цікавий і патріотичний край. Надсянський простір описав Богдан Гук, автор декількох книжок на УПА на Закерзонні, постійний дописувач до газети „Наше Слово“, автор інтернетного видання „Руський Апокриф“ та найновішої антропологічно-філософської праці „Україна – польське серце темряви“ (Ukraina – polskie jadro ciemnosci).

Статтю про Бойківщину написала відома українська журналістка, дослідник Бойківщини та автор ряду статей і книжок на цю тему Наталя Кляшторна, а про Лемківщину – професор Зеленогурського університету Богдан Гальчак. 18-сторінкова стаття надіслана була польською мовою, і для потреб українських шкіл її перекладали Євген Ладна та Адам Стець.

Значення і потребу навчан-

ня цієї теми важко переоцінити. На цій території до 1947 року наші предки проживали компактно і були автохтонами. На жаль, з роками пам'ять про українське Закерзоння занепадає. Якщо дивитись на справу очима сучасних інформаційних каналів, то це все Закерзоння зараз є Польщею, і тому молодим людям з закерзонським корінням легше асоціювати себе з польським етносом, ніж з українським.

З цим регіоном також пов'язана наша загальноукраїнська історія і видатні люди нашої нації: Михайло Грушевський (холмщак), гетьман Петро Сагайдачний (надсянець), автор музики українського гімну Михайло Вербицький (Надсяння), композитор Дмитро Бортнянський (Лемківщина) чи навіть сам гетьман Богдан Хмельницький, якого рід походить з Перемиської землі.

Значення пам'яті про ці території піднімається також в контексті етнічного українця, який не хочеться мусити виводитись з території сучасної української держави. Це поняття дещо призабулося за період радянщини і не вписується в сучасний наратив держав, які втрачають своє національне лице.

Щоб інформація належно служила завданню, для якого була підготовлена, потрібно ще створити ряд допоміжних матеріалів – карти, графічні зображення, зразкові матеріали в доступній формі для учнів та, можливо, деякі матеріали у мультимедіальному форматі.

Наступний вчительський семінар відбудеться в жовтні, на ньому передбачається також сесія, присвячена Закерзонню. Необхідна допомога всіх, кому близька тема цього регіону. Коли буде більш досконало збірка матеріалів, можна буде її запропонувати українським громадам в інших частинах світу де діють українські школи.

З пропозиціями про доповнення матеріалів або про співпрацю бажано звертатися до ОУЗ за посередництвом автора цього допису: adamstec@yahoo.com.

Фестиваль відбувся на оселі „Тризуб“ біля Філадельфії

Роман Лужецький

ГОРШАМ, Пенсильванія. – 15 червня на спортивній оселі „Тризуб“ відбувся фестиваль української культури, присвячений Дню батька.

До 1966 року такого свята в світі не було. Президент США Ліндон Джонсон оголосив третю неді-

Юна співачка Анна Маланчук виконує в'язанку українських народних пісень (Фото: Роман Лужецький).

лю червня національним святом – Днем батька. З часом цю ініціативу підтримали багато країн світу.

Фестиваль відкрив Євген Луців молитвою „Боже Великий Єдиний“. Присутні вшанували хвилиною мовчання пам'ять „Небесної сотні“ і воїнів, які віддали життя в Донецькій і Луганській областях за єдину Україну. Далі він привітав усіх з Днем батька від імені президента Українського спортивного осередку „Тризуб“ Данила Ниша.

Державні гімни обох країн США й України стали першим акордом урочистостей на літній сцені. Відкрила фестиваль традиційним танцем „Привіт“ школа українського танцю „Волошки“ (керівник Тарас Левицький). Великий репертуар школи включає хореографію з різних етнорегіонів України, зокрема Буковини, Бойківщини, Поділля, Гуцульщини.

Юна співачка Анна Маланчук виконала в'язанку українських народних пісень. Порадував присутніх дитячий колектив „Червоні маки“ з Трентону, Нью-Джерзі,

під керівництвом Григорія Момота та його дочки Христини Момот. Діти Сашко Перпета, Вікторія і Ростислав Бочаки, Тарас, Христя і Оленка Михайлишини, Марко Івасюк, Софія Мусієнко виконали в'язанку народних танців і своєю

динамічністю захопили присутніх.

Після мистецької частини відбулася забава під гру оркестри „Карпати“, а на восьми футбольних полях відбувся всеамериканський футбольний турнір, у якому брали участь 20 команд.

Дитячий танцювальний ансамбль „Червоні маки“ на фестивалі.

Американська торговельна палата в дії

Вадим Шкляр

КИЇВ. – 15 липня Американська торговельна палата в Україні та Програма розвитку державно-приватного партнерства Агентства США з міжнародного розвитку (USAID) провели роботу зустріч в Експертному центрі з державно-приватного партнерства та інфраструктури, під час якої було представлено інвестиційні проекти Дніпропетровщини.

Під час зустрічі представники Дніпропетровської обласної державної адміністрації на чолі з головою обласної ради Євгеном Удодом представили інвестиційні

можливості своєї області, а також розповіли про основні способи залучення додаткових інвестицій в проекти з розбудови соціальної інфраструктури.

Відкриваючи зустріч, президент Американської торговельної палати в Україні Бернард Кейсі зазначив: „Досвід США та європейських держав довів, що взаємодія держави та підприємництва є найоптимальнішою для здійснення інфраструктурних проектів регіонального та державного значення. Американська торговельна палата й надалі докладатиме зусиль для розвитку і належного функціонування цього механізму в Україні“.

11 липня відбувся круглий стіл „Чи готовий ринок газу України до змін за Третім енергопакетом“, який Американська торговельна палата в Україні організувала разом з аналітичним центром „Діксі-груп“.

Метою заходу стало обговорення стану реформування газового ринку України в контексті імплементації Третього енергетичного пакету Євросоюзу і готовності українського ринку запровадити європейське законодавство.

Учасники круглого столу, серед яких були експерти, народні депутати України, представники ком-

паній „Нафтогаз України“ і „Укртрансгаз“ та Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері енергетики, дійшли до висновку, що законопроект, підготовлений європейськими експертами, потребує доопрацювання з точки зору його пристосування до українських реалій.

Промовляли президент Б. Кейсі, Олена Павленко – президент „Діксі-груп“, Віталій Радченко – співголова комітету Палати з питань енергетики, Дірк Бушле – заступник голови Секретаріату енергетичного співтовариства, який приєднався до дискусії на прямому включенні з Відня.

216 Foordmore Rd.,
Kerhonkson NY 12446
845-626-5641
soyuzivka@aol.com

Soyuzivka

HERITAGE | TRADITION | FAMILY

2014 SUMMER SEASON

July Schedule

July 25-27
Fri - July 25
Tiki Deck -EMCK
Sat - July 26
Zabava - NaZdorovya

August Schedule

August 1-3
Thurs July 31 & Fri - Aug 1
Chornomorska Sitch & CYM
Sports Competition
Fri - Aug 1
Tiki Deck - EMCK
Sat - Aug 2
Roma Pryma Bohachevsky Dance
Camp Dance Recital – Zabava Hrim

August 9-16
Club Suzie Q Week
Fri - Aug 8
Tiki Deck – Zuki & Mike
Sat - Aug 9
Zabava Miss Soyuzivka Weekend
August 15 - 17
Fri - Aug 15
Tiki Deck - Zuki & Mike

Sat - Aug 16
Roma Pryma Bohachevsky Recital
Zabava - Fata Morgana
August 29 - 31
Labor Day Weekend TBA
• Zabavy – Klopit – entertainment
• USCAK sponsored Tennis Tourney
• Chornomorska Sitch sponsored
Swimming Tourney

Дослідження щодо корупції часів Януковича

Богдан Цюпин
Радіо „Свобода“

ЛОНДОН. – Дослідники проблеми корупції в Україні стверджують, що розграбування країни відбувалося з допомогою злочинної системи, яка формувалася десятиліттями і стала частиною державної структури. Міжнародна аналітична установа Legatum Institute оприлюднила результати дослідження, які підтверджують величезні масштаби й глибоке коріння проблеми.

Ключовою обставиною, що сприяла грандіозній корупції, називають можливість для злочинців використовувати фінансову систему в країнах Заходу. Авторів дослідження корупції в Україні, проведеного на замовлення Legatum Institute, а також нью-йоркського Institute of Modern Russia Оліверу Баллоу було нелегко передати велетенські масштаби проблеми.

„Власне, навіть слово корупція тут не зовсім підходить, бо ціла державна система була злочинною організацією. В цій системі брали залучені також, наприклад, судді, які брали хабарі для того, щоб оголошувати вироки, потрібні клієнтам. Я не думаю, що усі судді в Україні хабарники, але мені сказали, що не зустрічали такого, хто не був би корумпованим. А якщо судді корумповані, то зробити не можна майже нічого. Система захисту законом не спрацьовує і надії на справедливість нема“, – сказав О. Баллоу.

За його словами, наближені до Віктора Януковича посадовці та його родичі перекладали собі в кишені мільярдні суми державних грошей, перебуваючи на верхівці піраміди, яка подавала на гору потоки хабарів від нижчих посадовців до вищих. Дослідник не зміг стверджувати, що ця піраміда зруйнована, отже її елементи працюють і зараз. Але О. Баллоу підтвердив, що зустрів серед українців чимало людей, які щиро прагнуть зруйнувати ту злочинну корупційну піраміду.

Важливою обставиною, про яку говорили і раніше, і на якій наголошує дослідження Legatum Institute, є висновок, що корупція в Україні, а також в Росії та інших країнах не була би можливою у таких масштабах, якби не можливості використан-

(Закінчення на стор. 10)

НОВИНИ З УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ

Випуск у бізнес-школі

Випущено дипломованих управлінців

Промовляє Владика Борис Гудзяк.

Львів. – Владика Борис Гудзяк, президент Українського Католицького Університету, звернувся до підприємців під час випускних урочистостей 14 червня у Львівській бізнес-школі.

Владика виокремив кілька основних аспектів майданних подій, які, на його думку, вплинули на хід історії і стали безповоротною точкою. Майдан приніс почуття незалежності та мужності, які потрібні щодня в підприємстві.

Випускниками бізнес-школи цього року вперше стали учасники програми з інновацій і підприємництва. Їх вітали декан Львівської бізнес-школи Софія Опацька, Міністер економічного розвитку і торгівлі України Павло Шеремета, голова Дорадчої ради школи Оксана Семенюк, радник міністра доходів і зборів України Ярина Ключковська.

Львів. – 45 управлінців з різних регіонів України стали випускниками першої програми інноваційного підходу до державного управління „Good Governanse“ Українського Католицького Університету (УКУ).

Зміни, що відбулись в Україні, вимагають нового підходу до управління державою, тому в лютому цього року УКУ започаткував першу в Україні програму „Ефективне управління“. Випускники програми дізналися від експертів з США, Європи та України як впроваджувати зміни в кризових умовах у державних органах, дотримуючись етичних принципів та цінностей.

Протягом навчання учасники програми прослухали курси про люстрацію, лобювання, локальні та регіональні фінанси та

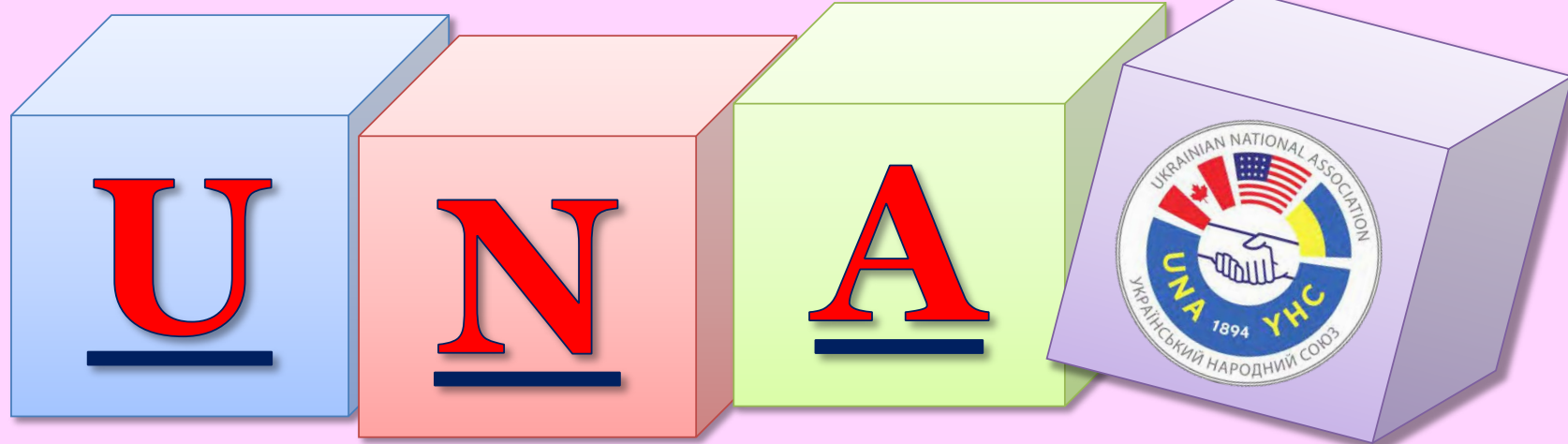
інші. Підсумковим проектом навчання стала командна робота з розроблення бізнес-моделі уряду України. Відтак, сім груп представили свої напрацювання. Усім учасникам першого набору організатори надали стипендії, що частково покрили витрати на навчання.

„Цю програму ініціювала та фінансувала група львівських підприємців, які прагнуть змін у власній країні. Останнім часом багато говорять про соціально відповідальне підприємництво, соціальне партнерство. Підприємці від слів перейшли до справи, і зробили реальний внесок у розбудову держави“, – підсумував викладач програми, голова правління Інституту громадянського суспільства Рустем Аблятіф.

Прес-служба LvBS

Заняття з слухачами програми інноваційного підходу проводить міський голова Львова Андрій Садовий.

Is Your Child Or Grandchild A UNA Member?

Endowment at Age 18*

- Issued to persons between the ages of 0-10
- Minimum policy size is \$5,000
- Premium payable until age 18
- No policy fee
- Full face amount paid at death or on maturity date at age 18
- Life insurance plan and systematic savings combined
- IRS: interest is taxable during accumulation period

*Not available in all states.

20 Year Endowment*

- Issued to persons between the ages of 0-80
- For ages 0-60: minimum policy is \$5,000
- For ages 61-80: premium of \$200 or more is required
- Premiums are payable for 20 years
- No policy fee
- Full face amount paid at death or on maturity date at the end of 20th year
- Life insurance plan and systematic savings combined
- IRS: interest is taxable during accumulation period

*Not available in all states.

2200 Route 10 Parsippany, NJ 07054
 Tel: 800-253-9862 Fax: 973-292-0900
 Sales – 888-538-2833 ext 3055
www.UkrainianNationalAssociation.org
facebook.com/UkrainianNationalAssociation

НОВІ ВИДАННЯ

Люди „Великого рейду“

Іван Патриляк

Потічний, Петро Й. „Пропагандивний рейд УПА в Західну Європу“. Літопис Української Повстанської Армії. Серія „Події і люди“. Кн. 28. – Торонто – Львів: Видавництво „Літопис УПА“, 2014. – 158 стор.

Дослідження з історії українського визвольного руху 1920-1950-их років упродовж останніх десятиліть переживають в Україні справжній бум. Можливість ознайомитися з творчим доробком українських та неукраїнських закордонних учених, доступ до потужних археографічних збірників, опублікованих у діаспорі, поступове, але невпинне відкриття архівів у посткомуністичних державах дозволили українській історіографії в Україні до певної міри „компенсувати“ згаяний у попередні десятиліття час та спільно з вченими української діаспори створити єдине дослідницьке поле, в межах якого починають формуватися яскраві історіографічні школи, наукові осередки, кристалізуються перспективні студії.

Синтетичні комплексні монографії, серійні документальні видання, фотодокументальні альбоми, довідники, наукові збірники, присвячені конкретним епізодам визвольної боротьби або визначним персоналіям, – всіма цими здобутками цілком справедливо може пишатися вітчизняна та закордонна україністика, яка зуміла створити логічну, послідовну та достатньо повну візію історії боротьби українського народу за незалежність упродовж 1920-1950-их років. Сьогоднішньому читачеві, чи взагалі молодій людині, може здаватися, що в повстанській боротьбі були присутні тільки романтика переможних боїв і подвигів, патетика гасел і лозунгів... „Поза кадром“ більшості новітніх досліджень залишаються важкі (на межі чи поза межею виживання) будні, надлюдські психологічні й фізичні навантаження, страждання від недуг і ран, біль від втрати бойових друзів і розлуки з рідними, гіркота від поразок і зрад...

Аби висвітлити всі окреслені вище аспекти повсякденного життя повстанця чи підпільника важливо розпочати зі встановлення підставових фактів, які дозволять відповісти на запитання: „Хто були ті люди?“

З приємністю хочеться відзначити, що одним із піонерів у царині антропологічних досліджень українського визвольного руху став його ветеран і активний дослідник історії ОУН, УПА та Української Головної Визвольної Ради Петро Й. Потічний.

Працюючи упродовж десятиліть з найрізноманітнішими джерелами, автор рецензованої книги набув багатющого аналітичного досвіду, який дозволив підготувати надзвичайно цікаву та корисну для історіографії наукову розвідку, присвячену пропагандивному рейдові відділів УПА на Захід, а точніше – людям, учасникам подій, котрі на своїх плечах винесли всі ті випробування, якими супроводжувався „Великий рейд“.

Перші два розділи рецензованої праці („УПА в числах“ та „Місія УПА за кордоном“) ознайомлюють читача зі станом наукової розробки теми, метою і завданнями дослідження, водночас показуючи загальне тло, на якому відбувалося організаційне оформлення повстанських структур за кордоном після завершення рейду.

Базовим є третій розділ – „Реєстраційні списки“ (стор. 13-60), який формує уявлення читача про той статистичний матеріал, з яким працює дослідник. Автор рецензованої книги спершу докладно характеризує всі наявні в архівах списки українських вояків-повстанців, що прибули до Німеччини та Австрії впродовж 1947-1950-их років, вказує на їхні особливості, авторство, мету і час складення, інформативну цінність, визначає два найбільш достовірні з них – список „А“ і список „Б“, а також вказує на додаткові списки, залучені до статистичної аналізи.

Шляхом верифікації даних, вміщених у всіх наявних списках, а також завдяки залученню інформації з інших джерел П. Й. Потічний зумів укласти зведений список, який розмістив у двох таблицях Таблиця I подає псевда учасників рейду, колишні і справжні прізвища та імена, дати й місця (або регіони) народження. Таблиця II додає

відомості про відділ або частину, до якої належав повстанець; його військовий ступінь; функцію; підвищення ступеня; військову освіту (для окремих старшин та підстаршин) і загальну освіту для майже всіх, хто потрапив у списки.

Створення П.Й. Потічним зведеного списку повстанців, які брали участь в рейдах на Захід, дозволило дослідникові окремо проаналізувати цілу низку інформації, яка стосувалася включених до списку осіб. Зокрема, вивчаючи дані про терени, з яких до американської зони окупації в Європі приходили упівці, дослідник сформував наступну узагальнену статистику: із Холмщини прийшло 28 осіб (здебільшого учасники підпілля); з Ярославщини та Любачівщини – 50 осіб (29 повстанців і 21 підпільник); з Перемищини – 79 осіб (68 вояків УПА та 11 учасників мережі ОУН); з Лемківщини – 127 (82 – підпільників і 45 – повстанців).

Окрема таблиця, складена автором рецензованої праці, демонструє функції, які в УПА чи мережі ОУН виконували прибулі на Захід члени рейдуючих відділів. З неї чітко видно, що більшість учасників рейдів були стрільцями або підстаршинами, що доценту руйнує залишки виплеканих у радянські часи мітів про те, що на Захід виходили керівники та найбільш „запеклі бандити“, „кадрові націоналісти“ тощо.

Децю вищим від загального був освітній ценз учасників підпілля ОУН та УПА, які вийшли до Німеччини та Австрії. З відповідної таблиці („Освіта Рейдуючої Частини УПА“) слідує, що серед рейдовиків зовсім не було неписьмених чи малограмотних людей (в окремих списках повстанців і советських партизанів такі особи наявні, наприклад, за статистикою повстанців Групи „Богун“ на початку 1944 року близько 2 відс. були малограмотних або неписьмених; а статистика червоних партизанів в Україні вказує на наявність у їхніх лавах 2.9 відс. неписьмених бійців). Цілком логічно, що абсолютна більшість облікованих повстанців мали за плечима народну (72.6 відс.) або середню школу (14.2 відс.). Але при цьому варто наголосити на тому, що понад 13 відс. осіб закінчили гімназії, середні професійні або вищі навчальні заклади, були студентами (серед повстанців Південно-Західної Волині, наприклад, таких було тільки 3.5 відс., а серед більшовицьких партизанів, що діяли в Україні – 4.5 відс.). Тобто повстанці й підпільники з Закерзоння, які вийшли рейдом на Захід у 1947-1950-их роках, загалом були освіченіші від своїх колег з окремих регіонів західної України та від червоних партизанів, що діяли в період Другої світової війни.

Цікаву картину подають акумульовані дослідником дані, які стосуються військового вишколу, віку і стану здоров'я учасників рейдуючих відділів. Скажімо, понад половина стрілецького складу

отримала свій військовий досвід і вишкіл винятково в лавах УПА. Понад 80 відс. підстаршин проходили свій вишкіл в УПА (43 з 53 облікованих), як і 50 відс. старшин (четверо з восьми облікованих) отримали свої військові знання винятково у відповідних упівських школах.

Варто наголосити, що повстанці, які подолали труднощі великого рейду і дійшли на Захід, були, як правило, доволі молодими людьми. Вік 83.7 відс. (190 осіб) з них коливався у проміжку 19-27 років. Подібні статистичні дані щодо повстанців-рейдовиків, які потрапили в полон у Чехословаччині, вказують, що серед них понад 81 відс. був у віці 19-27 років. Підкреслимо, що відповідні показники щодо Групи „Богун“ на початку 1944 року складала трохи більше 60 відс. від облікованого особового складу, а в червоних партизанів, які воювали на території України в роки гітлерівської окупації, відсоток молоді віком 19-27 років був заледве трохи більше половини. Можливо, однією з причин такого великого сегменту молоді серед повстанців, які відійшли в похід на Захід, можна пояснити складнощами рейду, вирушити в який могли лише найбільш витривалі молоді вояки.

На 65-ій сторінці книги П. Й. Потічного подано доволі унікальні статистичні дані про здоров'я учасників „Великого рейду“. На жаль, історики мають у своєму розпорядженні обмаль подібної інформації, тому актуалізація будь-якого її фрагменту є надзвичайно важливою науковою подією. Навіть побіжна аналіза даних, поданих автором рецензованої праці, вказує на те, що абсолютна більшість хвороб була „професійною“, тобто набутою в ході збройної боротьби й складних умов підпільного життя. Йдеться про ревматизм, хвороби зубів, сухоти, запалення легенів, серцево-судинні захворювання та хвороби шлунково-кишкового тракту.

Важливою та корисною для дослідників є інформація, зібрана автором книги на стор. 65-73. сторінках. Тут дослідник аналізує всі основні заходи, здійснені для звільнення інтернованих упівців та підпільників, їхнє переміщення до Ді-ІІІ таборів, участь у табірному житті, підвищення військових ступенів тощо. Статистичні дані щодо вказаних питань, можуть бути надзвичайно важливим джерелом для узагальнюючого наукового нариса, присвяченого долі учасників українського визвольного руху в еміграції.

Проте, менше половини вояків УПА та підпільників ОУН, які рушили в рейди на Захід, досягли кінцевої точки руху. Більшість з них полягли (48 осіб) або були полонені (268 осіб) на території тодішньої Чехословаччини і згодом, майже без винятку, були передані до комуністичної Польщі. Саме цим людям (йдеться про 316 вояків) присвячено великий сегмент книги (стор. 73-107).

Велика, зведена автором книги таблиця інформує читачів про псевда, імена, дату і місце народження, місце і дату полону, загибелі, ув'язнення українських повстанців. Аналіза втрат, здійснена П. Й. Потічним, вказує, що найбільше полонених і вбитих було з відділів „Бурлаки“, „Променка“ і „Бродича“ (11 убитих і 65 полонених; 11 убитих і 57 полонених; трьох убитих і 34 полонених – відповідно). Такі високі втрати, на нашу думку, слід пояснювати тим, що саме ці відділи вирушали в рейд у найбільшому кількісному складі (а відділи „Променка“ та „Бурлаки“ ще й ідентичними маршрутами), що робило їх найбільш вразливими під час переслідування з боку чехословацьких військ.

Надзвичайно важливим у контексті розвінчання наявних історичних мітів та стереотипів є зібрана автором рецензованої праці статистика щодо місцевості народження полонених у Чехословаччині повстанців. З підсумкової таблиці чітко видно, що абсолютна більшість з них (дві третини) були уродженцями Закерзоння, а не „зайдами“, до яких місцеве населення не мало жодного стосунку.

Пізнавальним є заключний розділ рецензованої праці, який узагальнює статистичні дані про маршрути, якими рухалися рейдуючі відділи і групи та місцевості, де потрапляли до неволі або гинули повстанці й підпільники.

З вміщеною автором книги таблиці впливає,

(Закінчення на стор. 13)

Над Донбасом...

(Закінчення зі стор. РВ)

ля чого терористи, мабуть, вважає, що над ними пролітає якийсь український військовий або військово-транспортний літак, зробили постріл. Це зафіксовано і відомо", – сказав А. Геращенко.

За його словами, в літак стріляли в районі Сніжного. А. Геращенко зазначив, що користуватися такого роду комплексом можуть тільки люди, які мають багаторічний відповідний досвід. Тому є сумніви, що це могли бути терористи. Цілком можливо, що це здійснювалося кадровими російськими військовими, яких перекинули на допомогу терористам.

Речник Інформаційного центру Ради національної безпеки і оборони Андрій Лисенко зазначив, що зенітно-ракетний комплекс „Бук”, з якого збивають українські літаки, буде знищений військово-повітряними силами України.

Державна авіаслужба закрила повітряний простір в зоні антитерористичної операції.

Для того, аби розслідувати авіакатастрофу поблизу Донецька, створено спеціальну урядову комісію та „гарячу лінію” Міністерства закордонних справ. Про це на екстреній зустрічі з журналістами у Кабінеті міністрів повідомив Міністер закордонних справ України Павло Клімкін. Крім того, очільник українського зовнішньополітичного відомства висловив своє співчуття родичам загиблих та зазначив, що це вже третій збитий літак за тиждень.

Того ж дня, 17 липня, співчуття сім'ям загиблих та всьому малайзійському народові висловив Президент України Петро Порошенко. „Я глибоко шокований цією жахливою трагедією, що сталася з авіялайнером „Малайзійських авіаліній” над Україною і призвела до численних людських жертв”, – заявив Президент України.

Україна повинна ініціювати скликання екстренного засідання ООН і вимагати введення на територію Донбасу миротворчих військ. Про це заявив народний депутат від Всеукраїнського об'єднання „Свобода” Олександр Аронець. „А якщо Росія накладе вето, слід вимагати виключення її з організації. Думаю, міжнародні провідники повинні задуматись над безпекою власних громадян. А також над питанням знищення імперії зла – Росії”, – сказав О. Аронець.

17 липня Президент США Барак Обама закликав Росію, проросійських сепаратистів та Україну при-

пинити вогонь, аби повною мірою розслідувати авіакатастрофу „Боїнга-777” біля Донецька. „Повинно бути правдиве міжнародне розслідування того, що сталося. Рада Безпеки ООН вже ініціювала це розслідування, і ми закликаємо усіх членів, в тому числі Росію, співпрацювати, щоб сприяти розслідуванню. Росія, проросійські сепаратисти та Україна повинні негайно припинити вогонь. Докази потрібно зберегти, експерти повинні мати доступ до місця катастрофи, а також потрібно передати тіла загиблих родичам... Що ми вже знаємо точно, так це те, що літак був збитий ракетою „земля-повітря”, а також був збитий з території, яка підконтрольна російським сепаратистам. Ми будемо чекати на нові факти і докази розслідування цієї трагедії”, – заявив американський Президент.

„Ми ще не знаємо всього стосовно вчорашньої трагедії, але що я знаю точно – це те, що насильство в Україні зростає. Сепаратисти мають зброю, вони збивають нею літаки, і ця зброя постачається з Росії”, – підкреслив Б. Обама.

Прем'єр-міністр Австралії Тоні Ебот вважає, що відповідальність за знищення пасажирського лайнера біля донбаського міста Торез лежить на проросійських сепаратистах. Він виступив з вимогою провести незалежне розслідування обставин знищення малайзійського літака в небі над Україною.

Раніше Міністер закордонних справ Австралії Джулі Бішоп зажадала пояснень від російського Посла Володимира Морозова, який поспішив перекласти усю відповідальність за трагедію на Україну. За словами ж прем'єра Австралії, спроби Росії самоусунути від відповідальності тільки тому, що трагедія сталася в небі над Україною, „не витримують жодної критики. Хочу сказати австралійському народу, що, з моєї точки зору, ситуацію, коли підтримувани Росією повстанці, можливо, вбили австралійців з важкої зброї, яка могла прийти з Росії, ми сприймаємо дуже негативно і вимагаємо всебічного розслідування”.

Т. Ебот додав, що дуже важливо „не дозволити Росії завадити повномасштабному розслідуванню” обставин трагедії. „Це не аварія, це злочин. А злочинцям не можна давати уникнути покарання за скоєне. Має бути проведено неупереджене міжнародне розслідування, і Росії точно не можна дозволяти заважати цьому”, – ствердив Т. Ебот.

(За повідомленнями засобів масової інформації)

особового складу. Але, при цьому, наголошує на велетенській політичній перемозі, якою стала поява озброєних українських борців за залізною завісою, котра руйнувала в Західному світі міт про неможливість тривалого збройного опору тоталітарній комуністичній імперії. Завершуючи експертну оцінку праці Петра Й. Потічного, слід наголосити на тому, що це дослідження має всі шанси стати каталізатором для появи в українській історіографії серйозних досліджень з історичної антропології, які будуть стосуватися визвольних змагань 1920-1950-их років.

Іван Патриляк – доктор історичних наук, професор Катедри новітньої історії України Київського національного університету ім. Тараса Шевченка.

Це війна...

(Закінчення зі стор. 5)

Про ревності згадуємо не випадково. Наприклад, без реагування з боку Президента залишилася ця заява голови Дніпропетровської державної адміністрації Ігоря Коломойського: „Держава сьогодні просто зобов'язана конфіскувати маєтки, фабрики, банківські акції прихильників сепаратизму. Усіх тих, хто фінансував і далі фінансує терор у країні”.

Конфісковані маєтки І. Коломойський пропонує передавати у Відкрите акціонерне товариство, в якому співниками будуть учасники антитерористичної операції, ветерани війська, родини загиблих. „Чому одні мають вмирати за свою країну, а інші тим же часом збагачуватися? Чи ж так нам важко уявити, які запитання принесуть з собою хлопці, повернувшись з фронту?” – справедливо передбачає вельми ймовірний розвиток подій дніпропетровський губернатор.

Але, з іншого боку, чи можливий цей варіант до практичного виконання? Чи схвалить його віддана принципам приватної власності Європа? По-друге, чи не збудуть це в самій Україні нові протистояння, що було б прямо вигідне Москві і її поплічникам в Європі, котрі, всупереч очевидності, називають війну Росії проти України внутрішнім українським сепаратизмом-тероризмом?

Проблема для Президента ще й у тому, що ініціатива І. Коломойського співзвучна з настроями суспільства, якому давно остогидла олігархія і її розпанування в українській політиці. Тому на неї треба відповісти – інакше може виникнути враження, що центр прийняття стратегічних рішень переміщується з Києва до Дніпропетровська.

Тажко бути Петром Порошенком, на його місці багато хто втратив би рівновагу в обставинах, коли треба говорити до світу, який тебе не розуміє. І водночас легше бути Петром Порошенком, ніж його невдалими попередниками, тому що Україна вже інша, вже зовсім інший наш народ.

Закінчу ці думки текстом молодої української письменниці Лариси Денисенко:

„...Люди стають відповідальнішими, і держава також має відповідати, зокрема, і за тих людей, котрі продовжують розкрадати, розтягувати, набивати свої кишені, і неважливо, хто це робить – генерал або ж дрібний приватний підприємець: відповідальність мають нести всі”.

Мій тато сказав, що він все одне буде переказувати пенсійні гроші на потреби наших військових, попри те, що крадуть. „Правда перемаже”, – сказав. Наші військові продовжують захищати мир та цілісність країни. Лікаря чесно роблять свою роботу. Добровольці всіма способами допомагають державі забезпечувати боєздатність військових і допомагати тим, хто був вимушений залишити домівки.

На таких людях, загалом, тримається правда, але й утримуються безліч безсоромних, нахабних та мерзенних потвор з липкими рученятами.

Бог вам за суддю, не шановні, за оману та кров рано чи пізно доведеться платити страшну ціну. І ви її заплатите, хоча більшість, ймовірно, думає, що такі хитруни – не попадуться, що все схоплено, всім – заплачено.

Я тільки хочу нагадати вам ще про одну річ, котра існує на наших землях давніше за корупцію, давніше за кримінальну відповідальність. Це – прокляття матерів, дружин, доньок, наречених та сестер. Містична та велика сила жіночих прокльонів. Звучить моторошно, не цивілізовано, поза правового поля, в це не хочеться вірити, але воно – працює.

Коли все це впаде на вас, ви, можливо, будете лежати під крапельницею в онкологічному центрі, і будете розуміти, що зараз головнішим для вас є не набити розтягнутий до неможливості шлунок автами, дачами, землею, купюрями, а врятувати хоча б частину його, а потім до вашої палати зайде волонтерка.

Вона прочитає щось у ваших очах та піде геть, і ваше життя почне стрімко розмотуватися як кінострічка з початку на кінець”.

Люди „Великого...”

(Закінчення зі стор. 12)

що найбільш нещасливими для рейдуючих були місцевості Сучани (16 полонених), Мала Фатра (14 полонених), Недаконіце (10 полонених), Малужина (два полонених і шість убитих) Гуменски Рокитов (сім полонених).

Наприкінці, у „Коротких висновках”, дослідник подає дуже стислий, але надзвичайно влучну та об'єктивну аналізу прорахунків і здобутків українського визвольного руху за період рейдів підрозділів УПА та членів мережі ОУН з Закарпаття у західному напрямку. Він цілком відверто вказує на помилки, яких допустилися команди рейдуючих підрозділів, що привело до великих втрат серед

**2200 Route 10 West, Suite 109
Parsippany, NJ 07054
(973) 538-3888 • Fax: (973) 538-3899**

ROXOLANA
INTERNATIONAL TRADE, LTD
e-mail: roxolanald@roxolana.com
web: www.roxolana.com

ROXOLANA Travel

- У нас можна замовити авіаквитки на будь-які авіакомпанії до більшості європейських країн.
- Візові послуги до України (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на літовище.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

ПАКУНКИ В УКРАЇНУ

МОРЕМ • АВІА
Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS.
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуючись нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте: (973) 538-3888.
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктові пакунки з каталога.
- Медикаменти на замовлення до України.

ROXOLANA Money Service

ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ В УКРАЇНУ:

\$100 - \$7	\$500 - \$12	\$900 - \$20
\$200 - \$10	\$600 - \$15	\$1000 - \$20
\$300 - \$12	\$700 - \$17	\$1500 - \$37.50
\$400 - \$12	\$800 - \$17	\$2000 - \$50

Маємо ліцензію на пересилку доларів. Також пересилаємо в інші країни.

* Додаткова оплата за доставку. Існують певні обмеження.

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок „Родинний” з каталога **вміст пакунка:**

борошно - 20 ф., гречка - 10 ф., олія - 1 гальон, тушонка - 3 ф., саямі - 3 ф., родзинки - 3 ф., дріжджі - 1 ф., кава мелена - 2 ф., шоколад - 2 плитки.
Ціна \$99 за 51 ф.

1-888-PAKUNOK (725-8665)

Looking for your first home?

Ask about our first time home buyer program:

10% down

no PMI

4.00%*

25 year fixed rate

SELF RELIANCE NEW YORK Federal Credit Union

A full service financial institution serving the Ukrainian American community since 1951.

MAIN OFFICE: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003 Tel: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251

E-mail: Info@selfreliancenyc.org; Website: www.selfreliancenyc.org

Outside NYC call toll free: 1-888- SELFREL

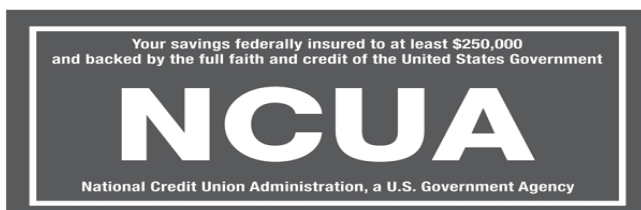
Conveniently located branches:

KERHONKSON: 6329 Route 209 Kerhonkson, NY 12446 Tel: 845 626-2938; Fax: 845 626-8636

UNIONDALE: 226 Uniondale Avenue Uniondale, NY 11553 Tel: 516 565-2393; Fax: 516 565-2097

ASTORIA: 32-01 31ST Avenue Astoria, NY 11106 Tel: 718 626-0506; Fax: 718 626-0458

LINDENHURST: 225 N 4th Street Lindenhurst, NY 11757 Tel: 631 867-5990; Fax: 631 867-5989

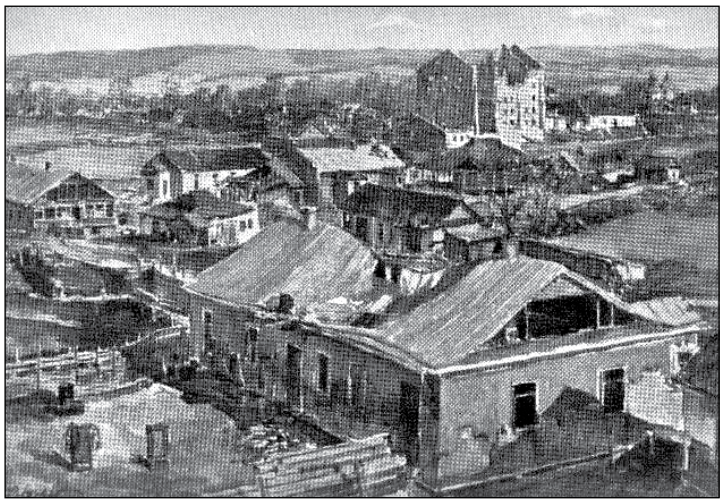
*10% down-payment required; 1-4 family owner occupied first home; no points; no Private Mortgage Insurance required; no prepayment penalties; 300 payments; \$5.28 cost per \$1,000.00 borrowed for 25 year term period. Interest rate may change at any time without prior notice.

ПАНОРАМА ЖИТТЯ В УКРАЇНІ

Сто років тому австрієць намалював Дубно

Євген Цимбалюк

ДУБНО, Рівненська область. – Під час Першої світової війни художник Ховецкер (найімовірніше, старшина австрійської армії) намалював акварелею на полотні краєвид міста з південної сторони Дубенського замку.

Дубно на картині художника Ховецкера.

Перед зором художника постав Кременецький кряж, церква у Сурмичах.

Розповідає Тамара Дмитренко, завідувачка відділу історії Державного історико-культурного заповідника: „Картину з покоління в покоління передавали в одній з львівських родин, що походить від начальника пошти в Дубні. Наразі представник цієї родини, котрий мешкає у Львові, визнав за доцільне, аби репродукція картини стала власністю Дубенського замку. Майже всі будівлі, зображені на картині, збереглися до нинішнього часу“.

Відроджується пам'ять Міхала Хороманського

Світлана Орел

КИРОВОГРАД. – Ім'я письменника, журналіста, перекладача, лауреата Польської академії літератури Міхала Хороманського досі не було широко відоме у місті, де він народився і навчався, як і багато видатних елісаветградців, у класичній чоловічій гімназії, на приміщенні якої (нині тут Будинок офіцерів та Управління державної служби Міністерства надзвичайних ситуацій) у день 110-річчя письменника 22 червня відкрито меморіальну дошку.

Меморіальна дошка у Кіровограді.

М. Хороманський вчився у цій будівлі у 1915-1923 роках. У цих стінах здобували освіту вчені Георгій Лангемак, Ігор Там, Володимир Винниченко. Їхні меморіальні дошки вже прикрашають цю непересічну будівлю.

Родина Хороманських свого часу була помітною у Єлисаветграді. Дід письменника редагував і видавав першу в Російській імперії повітову газету „Єлисаветградські весті“, батько очолював ветеринарну службу повіту.

М. Хороманський, коли йому виповнилося 20 років, змушений був покинути місто через тодішні революційні події. Багато подорожував, а останні 15 років життя прожив у Польщі.

Меморіальну дошку виготовлено і встановлено з ініціативи місцевого осередку Співки польських журналістів на гроші, надані дипломатичним представництвом Польщі в Україні. На жаль, жоден з восьми його романів досі не перекладений українською мовою.

Микола Жулинський став фундатором церкви

Євген Цимбалюк

НАБЕРЕЖНЕ, Рівненська область. – У селі 10 років тому з ініціативи тутешнього уродженця академіка Миколи Жулинського було закладено наріжний камінь в підмурівки майбутнього храму. Наразі цю унікальну духовну святиню з двома церквами (верхньою на честь св. Трійці та нижньою на честь св. Миколая) освятив Архієпископ Рівненський і Острозький Іларіон. Відповідно до указу Патріярха Київського і всієї Руси-України Філарета він нагородив М. Жулинського як благодійника орденом св. Юрія Переможця.

„Заповітна мрія збудувати у рідному селі православний храм бере початок з самого дитинства, – розповів М. Жулинський. – А вже у Набережному, яке раніше називалося Новосілками, своєї церкви не було. Люди ходили на молитву до сусідніх сіл. Почав втілюватися задум у реальність на початку 1990-их років, коли поїхав до села, аби вибрати місце для храму. Привіз у село відомого архітектора з Канади Радислава Жука. І він на моє прохання зробив проєкт. Загалом будівництво можна назвати спільним, адже до нього долучалися земляки, друзі, благодійники“.

Уже після освячення Свято-Троїцької церкви в ній побував Патріярх Філарет, безпо-

средньо причетний до святині у Набережному, адже він освячував наріжний камінь новобудови.

Свого часу храм відвідали Президент України Віктор Ющенко, письменники Ліна Костенко, Оксана Пахльовська, Іван Драч, Володимир Дрозд, Ірина Жиленко, народні артисти України Ніна Матвієнко, Анатолій Паламаренко, Дмитро Гнатюк. Кожен залишив тут частинку своєї душі.

Парафіяни біля Свято-Троїцької церкви. (Фото: Євген Цимбалюк)

„Піаніст-екстреміст“ грав на площі

Олександр Костирко

ЧЕРКАСИ. – 28 червня на соборній площі міста і у Долині троянд дав три концерти „піаніст-екстреміст“ Богдан з Майдану. Його запросили для благодійної місії – допомогти зібрати фонди на потреби українських вояків на сході, зокрема для добровольчого батальйону „Азов“.

Богдан був волонтером в Київській міській адміністрації, біля якої побачив фортепіан і відчув бажання сісти та заграти. За декілька хвилин поруч почали збиратися перші слухачі. В інтернеті з'явилася світлина з коментарем:

„Екстреміст дорвався до піаніна“. Відтоді Богдан називає себе „піаніст-екстреміст“. Свого прізвища він не розголошує, грає у масці.

28 лютого він грав на площі у Харкові, потім виступав в інших містах.

Кожен свій виступ у Черкасах Богдан розпочинав гімном України. Звучали пісня „Пливе кача“, інші композиції. На виступ було зібрано 20 тис. грн., які будуть витрачені за призначенням – українським бійцям. „Якщо сьогодні ми назбираємо хоча б на один бронжилет, то врятуємо життя одного нашого побратима“, – сказав Богдан.

Винахідник удосконалив мотоцикл

Олександр Вівчарик

СМІЛА, Черкаська область. – Для зміцнення обороноздатності України винахідник-механік Микола Тарановський створив мотоцикл, максимально пристосований для потреб війська, особливо для прикордонників.

У звичайному мотоциклі він посилив раму, захистив двигун кожухом, встановив багажник для набоїв. М. Тарановський готовий показати свій мотоцикл усім зацікавленим фахівцям.

Микола Тарановський зі своїм мотоциклом. (Фото: Олександр Вівчарик)

„Піаніст-екстреміст“ Богдан грає на площі в Черкасах. (Фото: Олександр Костирко)

НОВИНИ НАУКИ

Комунізм – призвідець голоду

Марта Базюк

ТОРОНТО. – З 26 по 27 вересня у місті відбудеться надзвичайно важлива конференція, організована Дослідно-освітнім консорціумом з вивчення Голодомору (Канадський Інститут українських студій, Альбертський університет). Метою конференції буде дослідження випадків голоду, спричинених діями комуністичних режимів.

У конференції візьмуть участь провідні фахівці з проблематики голоду у СРСР, Казахстані, Україні та Китаї. Їхнє завдання полягатиме у визначенні – на підставі нової методології та спеціалізованої літератури – спільних рис і відмінностей голоду у різних країнах та в оцінці значення цих подій в історії кожної з цих країн.

Сьогодні вже можна говорити про неабиякий прогрес у дослідженні випадків масового голоду, спричиненого політикою комуністичних режимів протягом останніх двох десятиліть внаслідок відкриття для науковців раніше заборонених архівних документів та більш тісної співпраці між науковцями у цілому світі.

Як зазначив проф. Андреа Граціозі, співробітник Італійської національної агенції з акредитації університетів і дослідницьких програм та один з співорганізаторів конференції, „наразі ми вже маємо доволі чітку картину причин, динаміки, демографічних

та інших наслідків голоду 1931-1933 років у СРСР, українського Голодомору, великого голоду у Казахстані та жахливого голоду у Китаї, спричиненого „Великим стрибком вперед“ у 1959-1961 роки“.

У праці конференції візьмуть участь Ніколас Верт (Інститут сучасної історії, Париж, доповідь „Голод у Поволжжі, голод в Україні: політичні механізми та сучасні дебати“); Люс'єн Б'янко (Вища школа студій з соціальних наук, Париж, доповідь „Порівняльні студії голоду в СРСР та Китаї“); А. Граціозі (Італійська національна агенція з акредитації університетів і дослідницьких програм, Неаполь, доповідь „Голод Сталіна та голод Мао: подібності та відмінності“); Ніколло П'янсіола (Лінг'янський університет, Гонгконг, доповідь „Казахстан у географії радянського голоду 1931-1933 роках“); Сара Камерон (Університет Меріленду, доповідь „Голод у Казахстані 1930-1933 років: сучасні дослідження та нові підходи“); Жоу Сун (Університет Есексу, доповідь „Свідчення про великий голод у Китаї в архівах Комуністичної партії Китаю“); та Ральф Такстон (Брандейський університет, доповідь „Травматичне минуле у бурхливій сучасності: вплив голоду під час „Великого стрибку“ на легітимність та спротив в епоху після смерті Мао“).

Керувати ходом дискусії будуть

Ольга Андрієвська (Університет Тренту) та Кімберлі Менінг (Університет Конкордія). Професори Л. Б'янко та А. Граціозі вийдуть відкриті лекції увечері 26 вересня та по обіді 27 вересня.

Як зазначає проф. А. Граціозі, незважаючи на спроби дослідників провести порівняльні студії випадків голоду, досі бракує систематичного порівняльного дослідження, яке б виокремило подібності та відмінності цих випадків та сприяло б найкращому розумінню цих подій з боку науковців. На думку дослідника, ці три випадки голоду постали внаслідок „великих стрибків“ за ініціативи комуністичних партій, керівники яких поклалися на централізовані механізми при плануванні економічної діяльності, і які були переконані, що вони зможуть повністю контролювати та вільно поводитись з пріоритетами та механізмами своїх економічних систем.

Більш того, на чолі комуністичних партій СРСР та Китаю стояли могутні деспотичні керівники, які не визнавали жодних обмежень у боротьбі за збереження своєї персональної влади і які часто представляли себе єдиними людьми, спроможними виконати покладену на них „високу місію“. Отже, якими би не були економічні передумови цих випадків голоду, голод за часів комуністичних режимів був викликаний також і політичними чинниками, які мусять бути дослідженими з огляду на причини та перебіг певних подій та процесів.

Поряд зі спільними рисами існували і суттєві відмінності. На думку проф. А. Граціозі такі чинники, як напівколоніальні меха-

нізми та національне питання відігравали більшу роль у голоді в СРСР, ніж у голоді в Китаї. Були також інші відмінності: Комуністична партія Китаю виявилась більш спроможною в обмеженні плянів свого керівництва, ніж її радянська „сестра“; географічні особливості цих випадків голоду були зумовлені різними причинами; нарешті, в той час, як голод у СРСР призвів до перемоги сталінської внутрішньої політики, голод в Китаї призвів до поразки маоїстського режиму. Наслідки цих подій і процесів також суттєво відрізнялися, що можна побачити при аналізі наслідків радянських „показових судових процесів“ та „Великої пролетарської революції“.

Зі свого боку, Консорціум пропонує аспірантам та молодим науковцям надання фінансової допомоги, яка дозволить їм відвідати конференцію та спілкуватися з провідними науковцями. Минулого року Консорціум організував конференцію „Досліджуючи Голодомор у контексті“, присвячену 80-ій річниці трагедії, яку відвідали майже 20 молодих науковців з Північної Америки, Європи та України.

До організації вересневої конференції долучилися, крім Консорціуму, Програма Центру ім. Петра Яцика з європейських, російських та євразійських студій (Школа Мунка, Торонтський університет), Інститут св. Володимира та Українсько-канадський дослідно-документальний центр.

Подальшу інформацію про конференцію можна отримати за адресами: hrec@ualberta.ca; 416 923-4732; www.holodomor.ca and www.ualberta.ca/CIUS.

Якби Авель...

(Закінчення зі стор. 4)

вітнього масштабу. З великою надією дивляться вони на згуртування навколо себе правих, присутньо антиліберальних сил, аж до фашистського краю. Недаремно їхні зусилля вітають такі європейські діячі, як Марі Лепен, Геерт Вільдерс, ба навіть сам Брейвік з норвезької тюрми – так недалеко і до заснування Комінтерну!

Заради чергової карколомної „зміни віх“ в ідейнім облямуванні кочового способу врядування, в Росії вже кілька років ведеться підготувальна робота.

Комбінації з переслідування правозахисників, незалежних медіа, фондів з чужоземним фінансуванням, ЛГБТ-спільноти, збагачені шельмуванням нацменшин, валом православного мракобісся та шовіністичної істерії, майже збігаються у часі й знаменують перевидання тамтешнього національного Елбаси.

У наслідок, начебто самі по собі, на обрії вимальовуються гідкі обриси ворогів: гейропа, лібераста з толерастами у віртуалі для підготовування ідейною ненавистю мас, та „гомосня з панаехавшімі“ – для вуличного кування духовних скріп фізично активними патріотами.

Засоби, звісно, переважно для внутрішнього вживання. Втім,

уповні придатні для „ближнього зарубіжжя“, зокрема якщо влізти разом з валянками у місцевий телевізор.

Для закордону ж або для високочоліх інтелектуалів ітиметься про багатополарний світ, американський емісійний центр, диктат споживацької псевдокультури й інші нехороші речі. Натомість пропагуватимуться хороші традиційні цінності й багато-багато духовності.

Такі дива іміджевої пластики. Так скитська красуня освіжає личко. Таких от жертв потребує модернізація, як її традиційно розуміють у Кремлі.

Одначе зерня і сенс московського братоловства залишаються незмінними з часів Василя III: віддайся мені з усім, що в тебе є, і не гріши проти кривости. З кочової точки зору неважливо, чи визнає об'єкт зазіхань „священні узи“, за якими мусить віддати свого живота – головне, що сам кочовик вважає себе уполісвідженим братом, перед яким завинив цілий світ.

Якби Каїн не убив Авеля, а взяв би, скажімо, в заручники, і той в стані, скажімо, стокгольмського синдрому не пручався, а співчував йому – тоді в очах Каїна брат його Авель не увів би його у гріх.

У цьому пункті подібного штибу виправдувальна логіка перетворюється на логіку викривальну.

(„Українська правда“)

**Цьогорічний 3'їзд
ГІМНАЗІЙ
ЗАЛЬЦБУРГ І МІТТЕНВАЛЬД**

відбудеться разом з іншими гімназіями
в днях від 8-го до 10-го вересня 2014 року
на оселі УНСоюзу СОЮЗІВКА, Кергонксон, Н. Й.

За інформаціями телефонуйте на тел.:
978-468-2737 – Зальцбург
732-634-4048 – Міттенвальд

Кімнати просимо замовляти:
Soyuzivka Heritage Center
216 Foordmore Rd., Kerhonkson, NY 12448
Тел. 845-626-5641

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ

ПОДОРОЖІ

Місто здоров'я у прикарпатському лісі

Олександр Вівчарик

МОРШИН, Львівська область. – „Хто любить Україну, той лікується в Моршині”, – говорив колишній головний лікар санаторно-курортного комплексу в Моршині, Львівська область, Богдан Аксентійчук, який дуже любив Україну і рідну оздоровницю. Саме він зберіг її у скрутні часи становлення незалежності і розпочав процес модернізації. Зараз заклад очолює Ігор Токар, котрий прагне продовжити найкращі традиції свого попередника. А ще він пробує залучити до лікування в Моршині не лише українців.

Одночасно тут можуть лікуватися 1,676 осіб, але за складної ситуації в Україні заповнити всі місця не просто. І все ж торік тут оздоровилися 31,163 відпочивальники з України, Росії, Білорусі, Німеччини, Азербайджану, Ізраїлю, Греції. Відпочивали і лікувалися також гості з Канади і США. Цього року туристів з Білорусі майже немає і зовсім немає з Росії. За білорусами шкодують, за росіянами – не дуже. „Вони конфліктні, агресивні, невиховані люди”, – зізнається оператор, яка надає водні процедури.

За бажання можна винайняти комфортні кімнати в сучасних готелях, які вже з'явилися в Моршині. Відомий американський художник і мандрівник Роквелл Кент якось зауважив, відвідавши Київ, що бачив багато парків у містах, але вперше побачив місто у парку. На жаль, нині столиця вже не така, тож шкода, що талановитий мистець не був у Моршині, де

він побачив би курорт у парку, що нагадує ліс. І це не перебільшення: усі санаторії санаторно-курортного комплексу розташовані у центрі міста і водночас у лісі. Вони оточені величезними деревами. Не дивно, що людей тут будять птахи, а білочки є постійними супутниками. Не можна передати також, яким настояним на травах і карпатських лісах є місцеве повітря. Ним просто хочеться дихати і дихати.

Без перебільшення, Моршин – унікальний курорт. Насамперед, ропою, яка не має аналогів в Україні, і якою лікують безліч захворювань внутрішніх органів. А також – слабо мінералізованою водою. А ще він є одним з найстаріших в Україні і має дуже зручне розташування: недалеко до Стрия, Львова, Івано-Франківська. З усіма цими містами його пов'язує залізниця. У нього цікава історія. Урочище відкрито нового на мапі Європи курорту відбулося в травні 1878 року. Отже, зараз тут триває 137-ий сезон.

1883 року місцеву воду почали продавати у пляшках. На курорт приїздив навіть австрійський цісар. Перші наукові дослідження унікальних вод Моршина були проведені саме за часів Австро-Угорщини. Так, джерело Матері Божої дослідив 1879 року тодішній господар міста Боніфацій Штилер. А українські вчені довели, що „Моршинська” корисна навіть дітям з перших днів народження.

З 1996 року Моршинський завод мінеральних вод „Оскар” розливає воду під торговою маркою „Моршинська” 350 млн. пляшок в рік.

Лікувально-діагностичний центр під керівництвом Ніни Половинко став фіналістом Всеукраїнського конкурсу. (Фото: Олександр Вівчарик)

Цієї весни запустили нову лінію німецької фірми „Krones”, на якій розливають 44 тис. пляшок на годину. Це одна з найпотужніших ліній у світі.

Санаторно-курортний комплекс – провідний в Україні з лікування захворювань печінки, підшлункової залози, кишківника, шлунку та цукрового діабету. Хворі тут не лише лікують свої недуги, а й очищують організм і поліпшують імунну систему. До складу комплексу входять п'ять санаторіїв. Це не курорт для відпочинку і розваг. Тут хворого ретельно обстежують і лікують мінеральною водою, а також відповідними процедурами.

Людина, яка відчула на собі

результати лікування у Моршині, прагне будь-що приїхати сюди ще раз. Маю декількох знайомих, котрі переконані, що живуть тільки завдяки унікальній воді Моршина.

А хто усе ж не може жити без розваг, то їх знайде і в Моршині. Можна замовити екскурсію н місцями, замками, історичними, культурними і святими місцями західної України. У місцевому Палаці культури щодня відбуваються цікаві концерти. Зараз триває реконструкція пам'ятки садово-паркового мистецтва „Парку курорту”. Здійснюється вона за програмою співробітництва Польщі, Білорусі та України. Після реконструкції і так чудовий парк стане просто зразковим.

Вічне поглинення...

(Закінчення зі стор. 2)

контрольний Москві.

Церква Московського патріархату в Україні налічує 50 епархій і близько 1.5 млн. постійних парафіян, тоді як у Росії, згідно зі статистикою, регулярно відвідують служби тільки 0.5-0.7 відс. населення (близько 1 млн осіб). Утративши Україну, допустивши тут створення помісної Церкви, Російська Церква одним махом позбудеться лєвої частки свого авторитету й могутності. Так само, як свого часу загубила його Росія, не втримавши 50-мільйонної УРСР у 1991 році.

Україна з її мільйонами російськомовних жителів під боком у РФ – величезний подразник імперських настроїв. Вічна провокація. Джерело нескінченних мук. Будь-який російський полі-

тик, що розраховує на масову підтримку своїх громадян, вважає своїм обов'язком говорити про цих „фольксрусіше”. Як німці, котрі опинилися поза межами своєї держави після 1918 року, стали кошмаром для нацистів, коли ті йшли до влади в Німеччині, так і російськомовні українці виявилися легким засобом заробляння політичних очок для російських радикальних націоналістів, фашистів та популістів усілякого іншого штибу. Причому, що показово, самі того не бажаючи. Важлива частина російської риторики стосовно України полягає в тому, що українці страждають від життя у своїй незалежній державі. І мріють повернутися до складу Росії. Під крило турботливого Кремля. Ось тільки самих їх про це ніхто не питає.

Російська національна ідея на початку ХХІ ст. – відродження старої імперії. Постійний зворотний рух до земель, звідки колись росіяни пішли внаслідок „найбільшої геополітичної катастрофи ХХ ст.”. Вічне повернення нашої країни стало чільною метою, яка заповонила уми всіх представників політичного істеблшменту Росії.

Не важливо, як вона при цьому називатиметься: Україна чи Новоросія.

(„Український тиждень”)

Денис Казанський – український публіцист, місто Донецьк.

ФЕСТИВАЛЬ

у 23-ю річницю незалежності України

НЕДІЛЯ, 24-ого СЕРПНЯ

ПОЧАТОК: 12-ма ГОД. ПОПОЛ.

"TRYZUB" UKRAINIAN - AMERICAN SPORT CENTER
County Line & Lower State Roads ~ Horsham, PA
(267) 664-3857

www.tryzub.org

Ансамбль ІСКРА (Whippany, NJ)

Ансамбль ВОЛОШКИ (Philadelphia)

Іннеса (Lviv, Ukraine)

"VOX ETHNIKA" (New York City)

12:00 - 1:30 Музика й Танці - Ансамбль "Карпати"

1:30 - 4:30 Головна Програма на Сцені

Спонзор:

Serving the Ukrainian Community of Philadelphia
UKRFCU
Ukrainian Selfreliance Federal Credit Union

Мистецькі вироби – Базар
Смачні страви і напитки
Розваги для дітей
4:30 – Забава: Оркестра Vox Ethnika

ВСТУП: \$15.00; Студенти: \$10; Діти до 14 років – безплатно

ПОШУКИ

Розшукую свого діда **ЯКОВЦЯ Василя Павловича**, 1920-1922 (приблизно) року народження в селі Грицьки, Дубровицького (Домбровицького) району, Рівненської області. Інформацію про нього або про когось із його близьких, надсилайте, будь ласка, до:
Захарчук Валерій Назарович, м. Харків, вул. Данилевського 632, кв. 45, **61022 UKRAINA**; або на адресу електронної пошти: **choyren@mail.ru**

Дослідження щодо...

(Закінчення зі стор. 10)

ня корупціонерами фінансової системи у Європі та інших країнах Заходу.

На цьому також наголошувала Антея Ловсон, заступник директора неурядової організації Global Witness.

„Гроші в Україні не залишалися. Якщо ви крадете мільярди доларів, то під ліжком їх тримати не будете. Вони там просто не помістяться. Потрібне місце, і це місце – банк, який має погодитися прийняти ті

гроші... Ми досі не усвідомлюємо наслідки використання корумпованих грошей на Заході. Брудні гроші з України чи Росії у британських банках – це не просто побічні наслідки корупції, а чинник, який сприяє корупції“, – наголосила А. Ловсон.

На її думку, теперішня міжнародна система боротьби з відмиванням грошей не спрацьовує, бо „банки недостатньо зацікавлені у тому, щоб розслідувати походження підозрілих грошей, або не достатньо бояться покарань у випадках, якщо їх упіймають з брудними грошима“.

Померла Віра Найденко-Канарейська (1927-2014)

Валентина Курилів

ТОРОНТО. – 7 травня на 87-му році життя відійшла у вічність св. п. Віра Канарейська (дівоче прізвище – Найденко). 9 травня в похоронному заведенні Кардинала була відслужена Панахида. Про життєвий шлях покійної розповіла Валентина Курилів, яка знала В. Канарейську з табору в Німеччині, де першою її вчителькою в українській таборовій початковій школі була саме В. Канарейська, одружена з Олексієм Канарейським (помер 2003 року).

В. Канарейська народилася 3 червня 1927 року в родині Івана та Марини Найденків, у селі Григорівка, Донецька область. У 1934 році Вірина мама померла, тато одружився вдруге, і з Німеччини вони всі, крім брата, переїхали в Канаду 1949 року, у провінцію Квебек. В. Канарейська працювала кухаркою у французькій родині. Коли у Монреалі була створена парафія Української греко-православної церкви св. Покрови, В. Канарейська та інші жінки створили Сестрицтво при церкві для збирання фондів на будівлю церкви, яке В. Канарейська очолювала протягом декількох термінів.

В. та О. Канарейські були причетні до організування Союзу українців – жертв російського комуністичного терору, Української революційно-демократичної партії та молодіжної організації Об'єднання демократичної української молоді в Монреалі.

В Монреалі Канарейські жили до 1974 року, а потім переїхали в Британський Колумбію, О. Канарейський

Св. п. Віра Найденко-Канарейська

збудував хату, і разом вони брали участь у житті української громади. О. Канарейський захворів і помер у грудні 2003 року. Вдова вирушила до Торонто, де відновила свої знайомства з друзями.

Похорон В. Канарейської 10 травня відслужив о. Ігор Куташ. Провести покійну в останню путь прибули близькі друзі та знайомі, серед них – генерал Віктор Пергат, який проживає в Коста Ріко, похресники Микола Пергат, Катя Мірошниченко та Ліда Романюк з Монреалю. Поховали В. Канарейську поряд з її чоловіком на цвинтарі св. Володимира на оселі „Київ“, в Оквілі.

На завершення похорону відбулася тризна, де учасники згадували добрі діла покійної св. п. В. Канарейської.

СПЕЦІАЛЬНІ ВИЩІ ВІДСОТКИ НА СЕРТИФІКАТИ

1.61% АРУ*

термін вкладу
5 років

0.60% АРУ*

термін вкладу
9 місяців

Effective 5/1/14

Примітка: *APY = Annual Percentage Yield. Річна дохідність відсотків. Мінімальний внесок \$500. УФКС має право змінити або скасувати цю пропозицію в будь-який час без попередження. Заробіток на рахунку може бути нижчий у зв'язку з оплатою штрафів, котрі можуть бути стягнені за дострокове зняття грошей. Річна дохідність відсотків на сертифікати залишається незмінною протягом терміну. Після закінчення терміну дії даної пропозиції річна дохідність відсотків (АРУ) може змінюватися щодня без попередження. Існують вимоги на право членства в УФКС. Звертайтеся до нас за додатковою інформацією. УФКС федерально застрахована Національною Адміністрацією Кредитних Спілок (NCUA).

UKRAINIAN FEDERAL CREDIT UNION **УКРАЇНСЬКА ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТНА СПІЛКА**

MAIN OFFICE | 824 Ridge Rd East | Rochester, NY 14621 | 585.544.9518 | fax 585.338.2980

BRANCH OFFICES | ALBANY, NY | SACRAMENTO, CA | SYRACUSE, NY | BOSTON, MA | PORTLAND, OR | BUFFALO, NY | VANCOUVER, WA
518.266.0791 | 916.721.1188 | 315.471.4074 | 781.493.6733 | 503.774.1444 | 716.847.8655 | 360.597.2096

www.rufcu.org 877-968-7828

Federally insured by NCUA

SO. BOUND BROOK MONUMENT CO. LLC

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

ДАРКО ВОЙТОВИЧ, власник
(908) 647-7221 • (732) 356-1209

СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ
З РІЗНИХ ГРАНІТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ
ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ,
СВ. ДУХА В ГЕМПТОНБУРГУ ТА ІНШИХ.

Oblast Memorials

845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/CT/PA
З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЄКТ.

У тридцять невимовно болючу річницю смерті
нашого найдорожчого Батька і Дідуса

св. п.

ТЕОДОРА ЛЕШКА

будуть відправлені

СВЯТІ ЛІТУРГІЇ

в середу, 6 серпня 2014 року

в таких церквах:

в церкві св. Юра в Нью-Йорку о год. 8:30 ранку
в церкві св. Івана Хрестителя в Гантері, Н. Й. о год. 9:00 ранку
в церкві св. Івана Хрестителя в Синеvidській Вишнім, Україна
в церкві св. Тройці в Дрогобичі, Україна
в катедрі св. Юра у Львові, Україна

син - Ярослав з дружиною Аллою
внучка - Адріана

Шановні читачі! Висилаючи до „Свободи“ спомини і співчуття
з приводу відходу своїх близьких і друзів, не забувайте підтри-
мувати видання тижневика пожертвами на пресовий фонд!

Ділимося сумною вісткою, що 23 червня 2014 року, відійшла у вічність, проживши 88 літ, моя найдорожча Мама

св.п

Ірена Гудз

з дому Іваник

дружина св.п. д-ра Володимира Гудза народжена 23 листопада 1925 року в с. Смольник, Лемківщина.

Панахида була відправлена 26 червня 2014 року в Sheehan Funeral Home, West Hartford, CT, а Похоронні Відправи відбулися 30 червня 2014 року в Cedar Hill Cemetery Mausoleum in Suitland, MD, близько Вашингтону.

У 40-ий день смерти буде відправлена заупокійна Служба Божа 2 серпня 2014 року о годині 10-ій ранку в Українській католицькій церкві св. Архистратига Михаїла в Гартфорді, Конектикат.

У глибокому смутку залишилися, син Мирон та ближча і дальша родина в Україні.

Вічна Їй пам'ять!

Для вшанування пам'яті Покійної яка була члеикою СУА у Гартфорді, просимо бажаючих складати пожертви на

Ukrainian Museum
222 East 6th Street
New York, NY 10003

Ділимося сумною вісткою з приятелями і знайомими, що в четвер, 27 червня 2014 року, в ранній годині померла в Martinez, GA, моя найдорожча Дружина, Мама і Бабуся

св. п.

Леся Александра Демедюк

з дому Лещук

У смутку залишилися:

- чоловік - Дмитро
- дочка - Оксана з чоловіком Ranjit Dhaliwal і дітьми Самантою і Катериною
- дочка - Ніна з чоловіком Richard Caro і дочкою Маргаретою родина в Україні, Австралії і Канаді.

Леся народилася 27 січня 1926 року в Києві, в родині д-ра Федора і д-ра Катерини Лещуків. З початком Другої світової війни батько був заарештований та вивезений на Сибір. Під кінець війни Леся з мамою вирішили не залишатися в Києві, а виїхати на Захід. По війні опинилися в Karlsruhe, Німеччина. Тут студювала піано у вищій музичній школі, яку закінчила в 1949 році. В травні 1950 року одружилася з інж. Дмитром Демедюком, а в жовтні 1950 року приїхали до Америки і поселилися в Highland Park, NJ.

Похоронні відправи відбулися 3 липня 2014 року в Українській католицькій церкві св. Марії в New Brunswick, NJ, а Похорон на цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд-Бруку, Н. Дж.

Вічна Їй пам'ять!

Пожертви в пам'ять Лесі можна складати на Українську католицьку церкву св. Марії в New Brunswick, NJ.

З глибоким сумом повідомляємо рідних, приятелів і знайомих про те, що в середу, 16 липня 2014 року, у Warwick, NY, померла наша найдорожча дружина, мати і бабуня

**св. п. Адріяна з дому Аврам
Думановська**

Адріяна народилася 1937 року в Буенос-Айресі, випускниця приватної Англійської гімназії та Французького лицюу в тому місті. У неї була сестра Ірена, замужем Довбуш. У 1967 році родина переїхала на постійно до Сполучених Штатів Америки. Все своє робоче життя Адріяна працювала старшим книговодом.

ПОХОРОН відбувся в суботу, 19 липня 2014 року, з Української католицької церкви св. Миколая в Passaic, NJ, на цвинтар св. Хреста – Holy Cross Cemetery, North Arlington, NJ.

Залишила у смутку:

- чоловіка Любомира;
- дітей: Александрю, Маріану, Тамару і Павла;
- внуків: Данила, Михайла, Степана, Ганну, Алексу, Джейка і Йосифа.

Вічна Їй пам'ять!

ОСЕРЕДОК ПРАЦІ НТШ У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

У глибокому жалю ділимося сумною вісткою в академічному і громадському житті українців в США, що в неділю, 29 червня 2014 року, несподівано упокоїлася в Бозі на 87 році життя секретарка Осередку праці НТШ у Філядельфії, та секретарка Пенсильванської Округи Енциклопедії Української Діаспори

сл. п.

АННА МАКСИМОВИЧ

з роду ГОЛОВІНСЬКА

бібліотекарка, поетеса (псевд. Подолянка)
та визначна громадська діячка

Управа

В ЧЕТВЕРТУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ
нашої незабутньої
Мами, Бабці, Прабабці, Сестри і Тети

св. п.

ОЛЕКСАНДРИ ФЕДОРУК

з дому Гурін

будуть відправлені Поминальні Служби Божі в:

- Церкві св. Івана Хрестителя, Ньюарк, Н. Дж.;
2 серпня 2014 року о год. 7:45 ранку,
- Соборі св. Андрія Первозваного, Підволочиськ;
- Церкві Різдва Христового, Тернопіль;
- Соборі св. Юра, Львів.

Вічная пам'ять!

Марійка Тершаковець з родиною

В ДЕСЯТУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ
найдорожчого ЧОЛОВІКА, БАТЬКА і ДІДУСЯ
3 серпня 2004 року

св. п.

О. МІТРАТА

ЕВСТАХІЯ-ОСТАПА ГОШУЛЯКА

довголітнього сотрудника при катедральному храмі
св. Йосафата в Торонто

ЗАУПОКІЙНІ СВЯТІ ЛІТУРГІЇ
будуть відслужені:

- у катедрі св. свц. Йосафата в Торонто;
- у церкві в Івано-Франківську;
- у церкві свв. апостолів Петра і Павла в Чорткові;
- у церкві св. о. Миколая в Торонто.

Прошу ласкаво о молитви за спокій душі.

Дружина ДАРІЯ, ДІТИ і ВНУКИ.

Відділ реклами – 973-292-9800, дод. 3040

DNIPRO LLC.

ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ
ТА КОНТЕЙНЕРИ
В УКРАЇНУ

• Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
• Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки
• Телефонні картки: 80 хвилин розмови за 5 дол.

ROSELLE, NJ
645 W. 1st Ave.
Tel.: (908) 241-2190
(888) 336-4776

CLIFTON, NJ
565 Clifton Ave
Tel.: (973) 916-1543

PHILADELPHIA, PA
1916 Welsh Rd., Unit 3
Tel.: (215) 969-4986
(215) 728-6040

Інтенсивні Курси Англійської Мови

Всі рівні володіння мовою • Англійська мова для підприємництва
Вдосконалення вміння писати і читати • Підготування до іспиту TOEFL
Повний вибір курсів Apple iMac Photoshop та Office for Mac
"English through the Arts" - Центр Діяльності

Spanish-American Institute

служить міжнародним студентам на Times Square від 1955 р.

215 West 43 Street, Times Square, NY 10036

Тел.: 212-840-7111 • Факс: 212-719-5922

Info@sai2000.org • www.sai2000.org

SKYPE: StudentClub • www.FaceBook.com/StudentClub

*This school is authorized under Federal Law to enroll non-immigrant alien students.
Registered by the Department of Education of the State of New York.*

Selfreliance
Ukrainian American Federal Credit Union

**Не обпечіться
надмірними платежами!
Захистіться від банкоопіків!**

**Selfreliance
Checking & Debit**

Безкоштовні транзакції

Не вимагається мінімального балансу

Без щомісячних оплат

Безкоштовна Visa Debit картка

Безкоштовний онлайн BillPaysm

коли у Вас є DirectConnectsm

Чековий рахунок з Дебіт карткою
без банкових нарахувань!

2332 W. Chicago Ave. Chicago IL 773-328-7500
5000 N. Cumberland Ave. Chicago IL 773-589-0077
136 E. Illinois Ave. #100, Palatine IL 847-359-5911

Selfreliance.Com

300 E. Army Trail, Bloomingdale IL 630-307-0079
8410 W. 131st Street, Palos Park IL 708-923-1912

734 Sandford Ave. Newark NJ 973-373-7839
558 Summit Ave. Jersey City NJ 201-795-4061
60-C N. Jefferson Rd. Whippany NJ 973-887-2776

Your savings federally insured to at least \$250,000
and backed by the full faith and credit of the United States Government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

Stop in to any Selfreliance Office to apply for membership and to open your account. Minimum initial share draft deposit for consumer accounts is \$50. Fees may apply for BillPay™. Premiums available while supplies last. Enrollment required for online access. Connection fees may apply for online account access. Please see our Truth in Savings brochure and fee schedules for other requirements regarding accounts. For current or new members only!

**Full Financial
Services**

ОКСАНА СТАНЬКО

Ліцензований продавець
Страховання Життя

OKSANA STANKO

Licensed Life Insurance Agent

Ukrainian National Assn., Inc.

32 Peachtree Rd.

Basking Ridge, NJ 07920

Tel.: 908-872-2192; email: stankouna@optimum.net

СТЕФАН ВЕЛЬГАШ

Ліцензований Продавець
Страховання Життя

STEPHAN J. WELHASCH

Licensed Life Insurance Agent

Ukrainian National Assn., Inc.

548 Snyder Ave., Berkeley Heights, NJ 07922

Tel.: 908-508-1728 • Fax: (973) 292-0900

e-mail: swelhasch@gmail.com

ARKA

Нитки, тканина до вишивання,
писанкові прибори, касети, відео-
касети, CD, шкільні книжки, хустки,
кераміка, різьба.

89 East 2nd St., New York, NY 10009

Tel.: (212) 473-3550

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS

Theodore M. Lytwyn, Manager

NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED ROOMS

Обслуга ЩИРА і СЕРДЕЧНА

Our services are available

anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами
на цвинтарі в С. Бавнд Бруку
і перенесенням тлінних останків
з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME

1600 Stuyvesant Ave (corner of Stanley Terr.)

UNION, NJ 07083

908-964-4222 • 973-375-5555

www.unionfuneralhome.com

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами
в BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK і околицях

ДАНИЛО БУЗЕТА – директор

Родина ДМИТРИК

Peter Jarema Funeral Home, Inc.

129 EAST 7th STREET

NEW YORK, N. Y. 10009

(212) 674-2568